

IMPACTUL UNIVERSITĂȚII EMANUEL ÎN SOCIETATE

DIN EL, PRIN EL ȘI PENTRU EL...

DE VORBĂ CU PROFESORII, ABSOLVENȚII ȘI
STUDENȚII UEO

DECEMBRIE 2021

CUPRINS

- 1
Editorial
- 3
Universitatea Emanuel – privire spre trecut, prezent și viitor
- 8
Dragostea la imperativ. Impactul iubirii
- 12
Imaginea Universității Emanuel în societate
- 15
Interviu cu Raelene Sorițău
- 18
Comunitatea Alumni UEO
- 19
Disciplina ca mod de viață și impactul lucrului bine făcut
- 23
Interviu cu Manuela Pop
- 26
O privire retrospectivă
- 29
Interviu cu Andreea Turle
- 31
Hospice Emanuel, miracolul eternității
- 35
Profesorul UEO
- 36
Manager de succes și slujitor devotat
- 40
El este mai înainte de toate lucrurile
- 43
Strigătul talentului ca dar divin
- 46
Interviu cu Lector univ. dr. Foltuț Adriana
- 48
Bărbați pentru Cristos
- 51
Studentul UEO
Interviuri cu Iosif Căpușneanu, Cristina Gheorghiaș și Alexandru Rotariu

REVISTA A FOST REDACTATĂ DE CĂTRE STUDENTELE:

Avrămuț Giulia
Bodor Cristina
Bogdan Anca
Marc Bianca
Marc Maria
Păltinean Tabita
Șodincă Luiza

de la secția de Limba și literatura română - Limba și literatura engleză, în cadrul activității didactice la Cursul de jurnalism.

Coordonator proiect: **Lector univ. dr. Daniel Burtic**
Editare și tehnoredactare: **Lavinia-Rebeca Păunovici**

DRAGI CITITORI,

După mai bine de 30 de ani de la deschiderea Universității Emanuel, vă invităm să lecturați cu plăcere paginile scrise cu pasiune și măiestrie de către studenți plini de talent, care se pregătesc intens pentru misiunea binecuvântată la care Dumnezeu i-a chemat. Vă încurajăm să lecturați fără grabă, din timp în timp vă îndemnăm să vă opriți, să spuneți o rugăciune, să vă ștergeți o lacrimă de tristețe, de speranță sau de bucurie și să continuați lectura cu credința că Dumnezeu este neschimbat.

Universitatea Emanuel este locul din care au plecat în lucrare mai mult de 2600 de absolvenți, oameni special chemați de Dumnezeu în lucrare, tineri care s-au format aici spiritual și profesional și care acum lucrează în 41 de țări din lume. Ei răspândesc Evanghelia și împlinesc misiunea și mandatul pe care Mântuitorul l-a transmis celor care îl urmează cu credință. Cred că este bine, înainte de a citi mai departe, să ne oprim puțin și să ne rugăm la fel cum a făcut Isus când S-a rugat pentru ucenicii trimiși în lume: „Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume” (Ioan 17:15-18).

Universitatea Emanuel din Oradea este răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile înălțate prin credință, este locul în care Dumnezeu a lucrat în cursul celor 30 de ani în viețile a mii de studenți, iar azi dorim, ne rugăm și credem că Domnul lucrează și va lucra transformator în viața studenților și în aceste condiții vitrege, pe care le-am experimentat în anii de pandemie.

Vă mulțumim pentru tot ajutorul material și spiritual pe care l-ați oferit cu generozitate de-a lungul anilor pentru Universitatea Emanuel! Darul dumneavoastră a făcut posibilă continuarea și dezvoltarea proiectelor de educație, cercetare și misiune, prin care am adus sufletelor doritoare după Dumnezeu bucurie, pace și speranță și, de asemenea, celor nemântuiți le-am transmis chemarea dragostei arătată de Domnul Isus la crucea de pe Golgota.

Vă prezentăm în paginile care urmează gânduri de suflet, trăiri și experiențe, frământări și rugăciuni culese de pe buzele absolvenților, ale studenților și profesorilor de la fiecare dintre secțiile atât de dragi nouă: Muzică, Asistență socială, Management și IT, Litere și Teologie. Ne-am adresat, de asemenea, și conducerii universității pentru a afla care sunt poverile și speranțele, planurile și rugăciunile, perspectivele după 30 de ani.

Prin acest proiect dorim să contribuim la realizarea legăturilor dintre secțiile universității noastre, dintre studenți și profesori, dintre părinți și mediul în care învață copiii lor, dar și dintre universitate și societate.

Gândurile pe care le veți culege confirmă că atât în pandemie, cât și în normalitate, Universitatea Emanuel din Oradea este locul unde, cu ajutorul lui Dumnezeu, prin munca de fiecare zi, studenții, sub îndrumarea cadrelor didactice, se formează ca oameni ai lui Dumnezeu.

La intrarea în Municipiul Oradea, unul dintre orașele din România care au cunoscut în ultimii ani cea mai mare dezvoltare, se află o clădire pe care scrie EMANUEL – Dumnezeu este cu noi! Acesta este locul din care vă transmitem revista noastră, cu mulțumire către Dumnezeu pentru că 30 de ani, în fiecare zi, „Până aici Domnul ne-a ajutat.” Eben-Ezer!

Dorim ca fiecare cititor, răsfoind aceste pagini, prin puterea Duhului Sfânt să primească credință, speranță, putere, dragoste și sănătate.

**Cu ocazia Sfintelor Sărbători
care se apropie vă dorim,**

**SĂRBĂTORI FRUMOASE,
FERICITE ȘI BINECUVÂNTATE!**

HRISTOS S-A NĂSCUT!

Lector univ. dr. Daniel Burtic

„TOATE PROGRAMELE PE CARE
LE ARE UNIVERSITATEA
EMANUEL ÎI PREGĂTESC PE
STUDENȚII NOȘTRI SĂ MEARGĂ
ÎN SOCIETATE, ÎN ȚARĂ ȘI
PESTE HOTARE, CA OAMENI
CARE ÎL CUNOSC PE HRISTOS,
CARE AU TRĂIT MIRACOLUL
NAȘTERII DIN NOU ȘI CARE
DUC ALTORA ACEASTĂ
MIREASMĂ A EVANGHELIEI.”

UNIVERSITATEA EMANUEL – PRIVIRE SPRE TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Interviu cu Prof. univ. dr. Paul Negruț, Rectorul UEO

Universitatea Emanuel a fost înființată ca răspuns al Dumnezeului suveran la rugăciunile fierbinți ale creștinilor români de pretutindeni. De-a lungul anilor, universitatea și-a continuat existența prin providența lui Dumnezeu, în mijlocul transformărilor și dificultăților prin care a trecut.

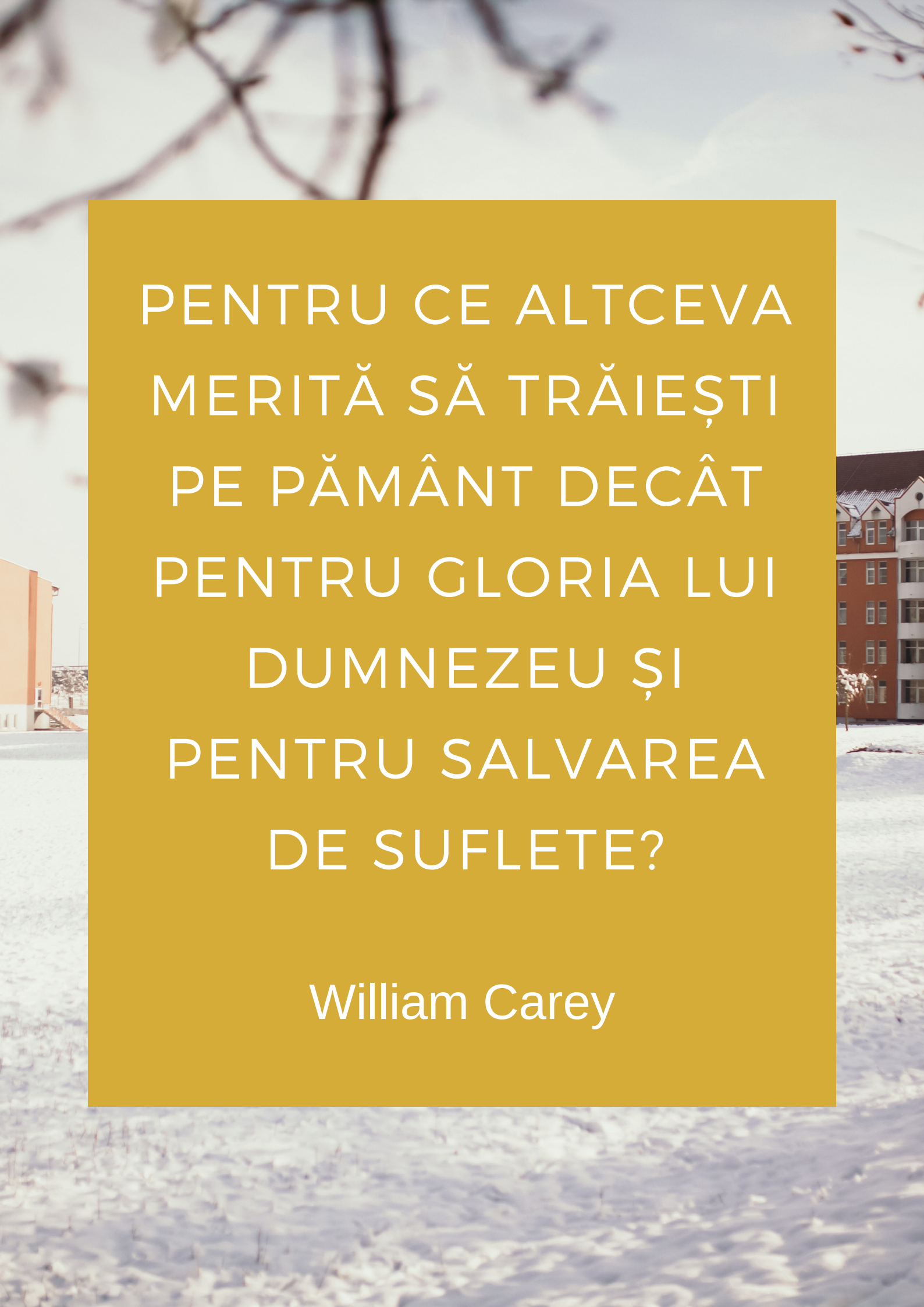
Care sunt transformările majore prin care a trecut Universitatea Emanuel în cei treizeci de ani de existență? În ce fel sunt diferiți studenții de azi față de cei de acum 30 de ani? Cum sunt echipați profesorii universității să predea unei noi generații de studenți?

R: În acești 30 de ani de existență, Universitatea Emanuel a trecut prin mai multe etape, atât din perspectiva resurselor umane și materiale, cât și din perspectiva acreditării. În anul 1990, în atmosfera trezirii spirituale care a început în timpul slujirii fratelui Liviu Olah ca păstor al Bisericii Baptiste nr. 2 din Oradea (azi Biserica Baptistă Emanuel) și care a continuat să-și lase amprenta asupra generațiilor următoare, am înființat, sub autoritatea bisericii,

Institutul Biblic Emanuel. Pornind de la experiența studiilor teologice neoficiale din vremea comunistă, cunoscute sub numele de „Școala prorocilor”, împreună cu păstorii Bisericii Baptiste nr. 2 și câțiva colaboratori, am deschis Institutul Biblic cu 68 de studenți.

Cursurile s-au desfășurat în sala și în anexele bisericii de pe străzile Simion Bărnuțiu și Roșiori. În anii următori, Institutul și-a diversificat oferta educațională cu programe de studii de licență în Teologie, Didactică, Muzică bisericească, Asistență socială și Litere. Din anul 1993, odată cu apariția legii privind acreditarea instituțiilor din învățământul superior, Institutul Biblic a trecut prin toate etapele acreditării. Acest proces a generat restructurări majore la nivelul corpului profesoral și investiții susținute pentru dezvoltarea bazei materiale și a infrastructurii institutului. Pe măsură ce domeniile de studiu și școala ca instituție s-au aliniat standardelor de acreditare, Institutul Biblic s-a transformat în Universitatea Emanuel din Oradea.

PENTRU CE ALTCEVA
MERITĂ SĂ TRĂIEȘTI
PE PĂMÂNT DECÂT
PENTRU GLORIA LUI
DUMNEZEU ȘI
PENTRU SALVAREA
DE SUFLETE?

William Carey

Domnul ne-a condus...

istoria binecuvântării

ani de har

Astfel că, începând din anul 2002, Universitatea Emanuel din Oradea a primit acreditarea instituțională ca universitate baptistă particulară, iar din anul 2009, în urma procesului de evaluare academică, a primit din partea Agenției Române de Asigurare a Calității calificativul Grad de încredere ridicat, devenind, astfel, prima și - până în prezent - singura universitate baptistă acreditată din Europa. **Prin harul lui Dumnezeu, Universitatea Emanuel funcționează cu două facultăți, șase programe de licență, patru programe de master și un program postuniversitar de formare și dezvoltare profesională continuă în teologie practică.**

În ce privește studenții, trebuie să precizăm faptul că fiecare generație are specificul ei. Studenții anilor '90 s-au născut și au copilărit sub opresiunea comunistă. Pentru ei, studiile universitare într-o universitate creștină au însemnat o schimbare majoră de paradigmă, anume trecerea de la „întuneric” la „lumină”. Acele generații au fost marcate de pasiunea de a experimenta și transmite lumina Evangheliei în societatea care căuta drumul spre viitor, în contextul libertății politice și a golului spiritual lăsat de ateismul comunist.

Generațiile care s-au născut și au crescut după 1990 sunt orientate spre dimensiunea experiențială a credinței. Din cauza faptului că nu au avut parte de experiențele luptei dintre așa-zisa știință comunistă și credința creștină, sunt atrași spre experiențe predominant emoționale. În contextul acestei schimbări de paradigmă, profesorii sunt chemați să-i ajute să-și stabilească în mod corect prioritățile și să deosebească experiențele autentice de cele înșelătoare în ce privește studiul, relațiile, atașamentul, spațiul virtual sau apartenența eclezială.

Cu siguranță că, de-a lungul anilor, Universitatea Emanuel a trecut prin situații dificile din punct de vedere financiar și administrativ. Cu toate acestea, Dumnezeu, în suveranitatea Lui, a purtat de grijă de toate nevoile universității, adesea în cele mai surprinzătoare moduri. Vă rugăm să prezentați una dintre numeroasele experiențe din istoria universității în care ați fost martorul providenței lui Dumnezeu.

R: După cum știți, Universitatea Emanuel nu primește subvenții de la stat, ci își desfășoară activitatea cu resursele pe care Dumnezeu i le oferă prin bisericile, familiile și persoanele care cred în lucrarea de pregătire a

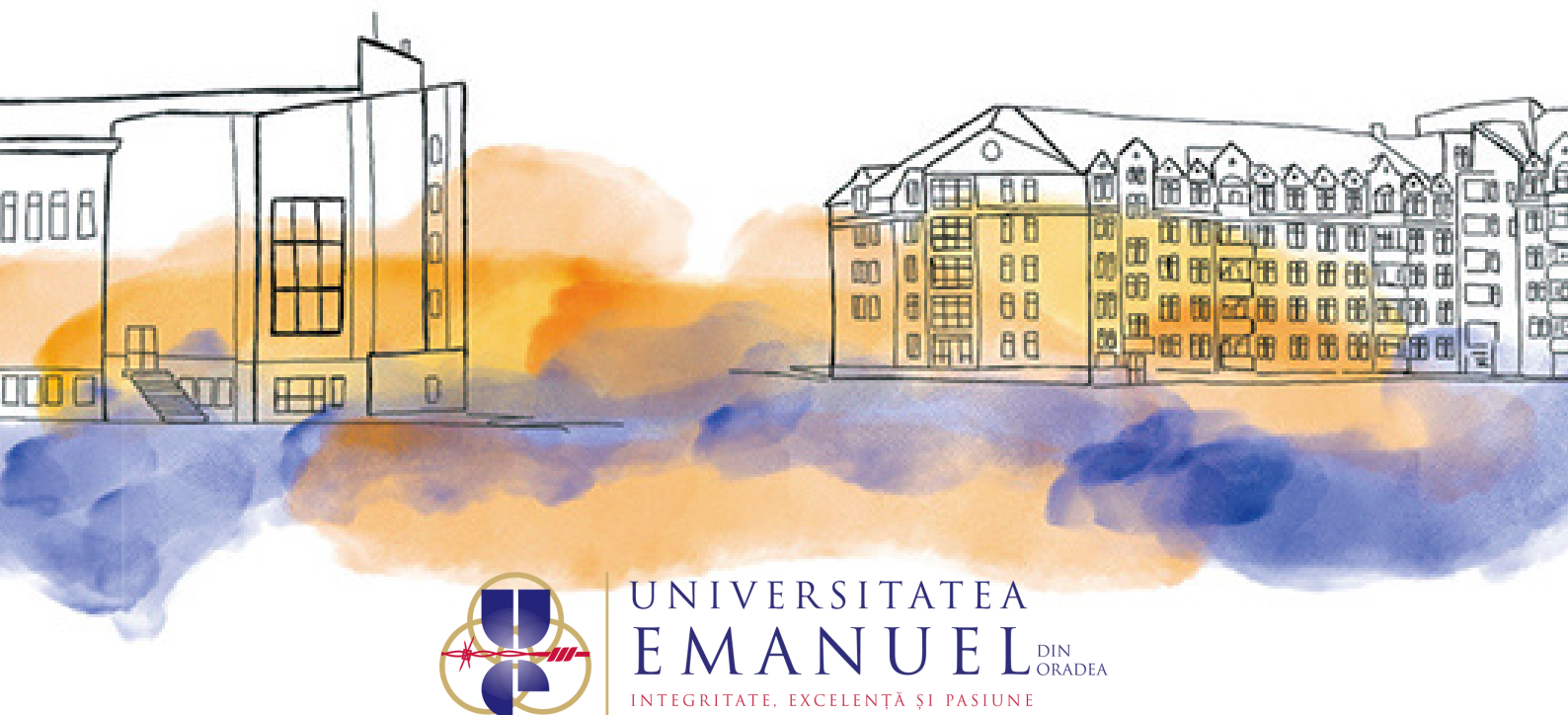
tinerilor care aleg să studieze la universitatea noastră. Prin harul lui Dumnezeu, beneficiem de sprijin atât din țară, cât și din străinătate. Pentru a putea asigura finanțarea, este important să ne întâlnim periodic cu oameni care cred în lucrarea lui Dumnezeu de la universitate. În aceste întâlniri, atât în țară cât și în străinătate, încerc să le explic oamenilor ceea ce se întâmplă la Universitatea Emanuel, care este impactul acestei școli asupra studenților și asupra lucrării lui Dumnezeu, în general, în țară și peste hotare.

Fiind într-o asemenea călătorie în Statele Unite, unde am întâlnit oameni cu resurse materiale deosebite, am fost surprins de faptul că niciunul dintre ei nu a reacționat cu interes față de Universitatea Emanuel. Așa că m-am întors din Statele Unite fără niciun fel de răspuns aparent și îmi puneam tot felul de întrebări: „Ce vrea Dumnezeu să ne învețe?”; „Este ceva în neregulă?”; „Trebuie să clarificăm anumite lucruri în viețile noastre sau în viața școlii?” M-am întors în țară copleșit de astfel de gânduri, conștient că se apropie finalul de lună, când trebuie să plătim utilitățile, salariile, bursele și așa mai departe. Surpriza a fost că, după revenirea în țară, biroul Rectorat a primit un apel telefonic din partea unei femei credincioase dintr-o altă parte a României, care a cerut detalii despre contul bancar al universității ca să facă un transfer. Când a fost întrebată despre ce este vorba, nu ne-a venit să credem; suma pe care această soră o avea pe inimă pentru Universitatea Emanuel a fost dincolo de imaginația noastră. Întrebată cum a auzit de noi, femeia a răspuns că a ascultat o predică din care a înțeles câte ceva despre lucrarea lui Dumnezeu din universitate.

Astfel, a vândut câteva parcele din pământul moștenit de la părinți și a dorit să facă o donație Universității Emanuel. **Când trăiești o asemenea experiență – vii de la întâlniri cu bogătașii lumii din America și te surprinde Dumnezeu printr-o femeie credincioasă în vârstă din România, pe care nici măcar nu am întâlnit-o personal ca să-i pot explica lucrarea de la UEO – ești copleșit de providența lui Dumnezeu. Aceasta este doar una dintre multele experiențe care confirmă adevărul cu privire la purtarea de grijă a lui Dumnezeu în acești treizeci de ani.**

Anul 2021 a marcat o nouă evaluare externă a Universității Emanuel din partea ARACIS (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior). Care sunt oportunitățile și provocările pe care le prezintă o astfel de evaluare pentru universitate?

R: Toate universitățile acreditate din România sunt supuse unui proces de evaluare periodică. Odată la cinci ani, toate universitățile și toate programele pe care le desfășoară o universitate sunt evaluate, atât programele de licență, cât și cele de master și de doctorat. Aceste evaluări sunt deosebit de aspre și meticuloase; experții ARACIS verifică absolut toate aspectele, de la cele academice – cu tot ce presupune o activitate academică în școală:

calificativele profesorilor, publicațiile acestora, activitatea de cercetare, materialele de curs, fișele disciplinelor – până la modul în care funcționează universitatea, inclusiv aspectele administrative. Cu alte cuvinte, nu rămâne piatră neîntoarsă atunci când vin experții ARACIS. Pregătirea pentru o asemenea evaluare este deosebit de laborioasă; trebuie să ai toate documentele procesate și organizate în așa fel încât orice afirmație să poată fi justificată cu documente. Așadar, în 2021 am avut o evaluare instituțională (Universitatea Emanuel ca instituție) și o evaluare a programelor de licență în Teologie pastorală, Litere, Management, Informatică economică și urmează programul de licență în Asistență socială. Toate aceste evaluări ne confruntă cu standardele stabilite pentru toate universitățile din România.

În urma evaluării, ARACIS decide unde este așezată universitatea. Sunt trei calificative ale acreditării universităților din România: Încredere limitată, Încredere și Grad de încredere ridicat. Din 2009, Universitatea Emanuel este acreditată cu calificativul „Grad de încredere ridicat”. Aceasta înseamnă că, în ansamblul instituțiilor de învățământ superior din România, Universitatea Emanuel este situată în eșalonul de sus. Standardele Universității Emanuel sunt standarde de încredere ridicată. Diploma pe care o emite Universitatea Emanuel poartă amprenta acestui calificativ, a mărturiei standardelor pe care le urmărește și le aplică universitatea.

În ce măsură sunt aceste evaluări motiv de bucurie sau de îngrijorare? Pe de o parte, trebuie să fii mereu preocupat să păstrezi standardele ridicate. Pe de altă parte, după ce a trecut evaluarea și constăți că lucrurile care se întâmplă aici sunt așezate pe o treaptă superioară, este un motiv de bucurie datorită mărturiei frumoase a unei școli creștine care demonstrează că tot ceea ce facem este pentru slava lui Dumnezeu cu integritate, excelență și pasiune.

Care sunt planurile în ce privește dezvoltarea Universității Emanuel și înființarea unor programe și specializări noi?

R: Când ne uităm spre viitor, avem în vedere două aspecte importante, și anume consolidarea și dezvoltarea. În primul rând, trebuie să ne asigurăm că Universitatea Emanuel continuă să consolideze ceea ce are atât din punct de vedere academic, al deprinderilor pe care le cultivă în studenți, cât și din punct de vedere misionar, al slujbei noastre de a fi sare și lumină.

De aceea, toate programele pe care le are Universitatea Emanuel îi pregătesc pe studenții noștri să meargă în societate, în țară și peste hotare, ca oameni care îl cunosc pe Hristos, care au trăit miracolul nașterii din nou și care duc altora această mireasmă a Evangheliei. Dacă nu s-ar întâmpla acest lucru, Universitatea Emanuel și-ar pierde menirea pentru care a fost înființată. Prin urmare, primul scop este consolidarea a ceea ce avem, pe toate aceste coordonate.

În al doilea rând, vorbim despre dezvoltarea pe verticală, adică dezvoltarea sau pornirea acelor programe care duc mai departe nivelurile de studii pe care le avem – respectiv cele de licență și masterat. În ce privește domeniul teologie, am început deja un program de studii doctorale în teologie, în parteneriat cu Mid-America Baptist Theological Seminary. Acum ne uităm la celelalte specializări pe care le avem, ca să vedem cum putem să le dezvoltăm pe verticală, oferind studii de masterat sau doctorat. În dezvoltarea aceasta este nevoie de resurse umane, anume de profesori care au abilitatea de a fi coordonatori de doctorat. De asemenea, este nevoie de resurse de cercetare adecvate, de acces la biblioteci online, la jurnale de mare ținută, pentru ca studenții acestor programe să-și poată efectua cercetarea academică.

În final, în ce privește dezvoltarea pe orizontală, avem în vedere adăugarea de noi programe și specializări. În primul rând, dorim să extindem oferta educațională a Universității Emanuel prin programe online. Lumea a devenit un sat global, iar românii sunt împrăștiați pe toate meridianele lumii. Nu toți vor putea veni să petreacă între trei și șase ani în campusul Universității Emanuel să studieze. Acreditarea programelor online oferă studenților această posibilitate de a începe sau de a-și continua studiile, în funcție de nivelul la care se află. De asemenea, ne gândim la dezvoltarea unor noi specializări, atât la Facultatea de Teologie cât și la Facultatea de Management. Ne uităm la resursele umane și la resursele materiale, la infrastructură și, la vremea potrivită, vom anunța care sunt specializările cu care pornim la drum.

Toate lucrurile de sub soare își au vremea lor și Dumnezeu face toate lucrurile frumoase la vremea lor. Așadar, îi invităm pe toți cei interesați de oferta educațională a Universității Emanuel să viziteze frecvent pagina web a universității și publicațiile acesteia și, mai ales, îi invităm să ne viziteze.

DRAGOSTEA LA IMPERATIV

IMPACTUL IUBIRII

Interviu cu conf. univ. dr. Dan Botică,
Președintele Senatului UEO

Dragostea la imperativ. Impactul iubirii

DACĂ DESTINUL EXISTENȚEI MELE ESTE SĂ IUBESC, ȘI
DACĂ DRAGOSTEA ESTE EXPRIMATĂ DESEORI ÎN
SCRIPTURĂ SUB FORMĂ DE VERBE LA MODUL IMPERATIV,
ESTE EVIDENT CĂ LUCRAREA DIVINĂ IMPLICĂ
INTERVENȚIA OMULUI NĂSCUT DIN NOU.

Viața noastră de zi cu zi reprezintă un șir neîntrerupt de alegeri, unele mai puțin importante, iar altele de o importanță vitală, care ne definesc și ne dau valoare ca oameni. Tot o alegere este și aceea de a iubi. Cea mai mare poruncă biblică ne responsabilizează și ne cere să-L iubim pe Dumnezeu, iar apoi pe aproapele nostru. Dragostea nu este o alegere. Dragostea este o poruncă, pentru (ne)respectarea căreia vom fi răspunzători. Pentru a putea avea impact în locul în care ne aflăm, trebuie să-i iubim pe semenii, indiferent de atitudinea pe care o au ei față de noi, pentru că și noi am fost iubiți de Cristos.

Iubirea de Dumnezeu și iubirea de semenii e un imperativ biblic, care a avut și încă are impact, mântuind și salvând oameni de la pierzare. Aceasta este puterea iubirii și acestea sunt câteva dintre lucrurile despre care fratele Dan Botică ne va vorbi în următoarele rânduri.

Un gând binecunoscut, care circulă în biserici dintotdeauna, este acela că noi, credincioșii, trebuie nu doar să nu ne potrivim chipului acestui veac, al societății în care trăim, ci am căpătat misiunea specială de a avea un impact în viața oamenilor, într-un mod special și cu totul deosebit, în ceea ce privește viața spirituală.

Este acesta un lucru realizabil, ori o chestiune ce ține strict de lucrarea divină, neimplicând intervenția omului? Are Dumnezeu nevoie de om pentru a transforma un păcătos? Care este motivul pentru care alege înfăptuirea unei atât de mărețe lucrări printr-o atât de limitată ființă, supusă slăbiciunilor și căderilor, cum e omul, fie el chiar credincios?

R: Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea Lui. Aceasta înseamnă că eu am capacitatea de a iubi și libertatea morală pe care o presupune iubirea. Adică să aleg să nu iubesc. Știm, de asemenea, că cea mai mare poruncă este să-L iubesc pe Domnul Dumnezeu și că a doua cea mai mare poruncă este să-L iubesc pe aproapele meu (pe care Domnul l-a definit ca fiind chiar persoana inconfortabilă din viața mea, la care nu aș vrea să mă raportez).

Dacă destinul existenței mele este să iubesc, și dacă dragostea este exprimată deseori în Scriptură sub formă de verbe la modul imperativ, este evident că lucrarea divină implică intervenția omului născut din nou. În plus, imperativul scoate în evidență faptul că iubirea este un act al voinței, mai ales când sentimentele lipsesc. Când Dumnezeu îmi poruncește să fiu lumină în societate și să iubesc, El știe că lucrează cu un om slab și vulnerabil. Altfel nu ar porunci, ci ar lăsa lucrurile să-și urmeze cursul firesc. Cred că mărturia unui om supus slăbiciunilor, dar transparent și consecvent în iubire și sfințenie, este mult mai puternică decât mărturia unui om care luptă să pară imun la slăbiciuni.

Impactul poate fi pozitiv sau negativ. Ce ne dorim este ca universitatea noastră să se situeze în cea dintâi categorie și să aibă un impact pozitiv în societate. **Așadar, ce credeți că ar trebui să aibă în vedere fiecare „reprezentant” al universității, fie el profesor, student sau angajat, pentru a fi o influență pozitivă în întunecimea minții acestei lumi? Cum poate un credincios să aibă impact asupra vieții unui necredincios?**

Și, cu referire la școala noastră, cum poate aceasta să tragă un semnal de alarmă pentru societate, pentru oamenii firești, motivându-i să-L caute pe Cristos?

R: Din punct de vedere al Scripturii, impactul se manifestă în două moduri: „vizibil” și „invizibil”. Vizibil, în sensul că oamenii trebuie să **VADĂ** faptele mele bune și să **AUDĂ** Evanghelia. Francis de Assisi este deseori citat cu expresia: „predică Evanghelia în orice loc și cât mai des posibil și, când este absolut necesar, folosește și cuvinte.” Scriptura însă menține o balanță mult mai sănătoasă între fapte și cuvinte. Dacă omul necredincios vede doar exemplul meu moral, dar nu aude nimic despre Cel care a făcut transformarea în mine, atunci mesajul pe care i-l transmit este despre salvarea prin moralitate, nu prin Isus. Ceea ce este oricum nerealizabil.

Fariseii au fost unii dintre cei mai morali oameni din vremea aceea. Și totuși, nimeni nu a fost vreodată mai departe de Domnul Isus decât fariseii. Apoi, impactul se manifestă „invizibil”, prin lupta pe care o duc pentru acești oameni în rugăciune. **Când mă rog activ pentru oportunitatea de a fi o mărturie, rugăciunea mă transformă și pe mine și îl face pe Dumnezeu să-și împlinească promisiunea de a răspunde la acea rugăciune. Oamenii firești pot fi ajutați să înțeleagă că punerea luminii sub obroc nu va aduce bucuria nici în propria lor viață, nici în viața prietenilor lor nemântuiți.**

Duceți-vă în toată lumea

și propovăduiți Evanghelia

la orice făptură

Dacă cerul se bucură ori de câte ori oamenii pierduți se întorc la Dumnezeu, dar eu nu fac niciodată nimic pentru mântuirea lor, atunci bucuria va lipsi din viața mea. O viață fără bucurie deplină este o viață mediocră. O inimă în care nu se bucură Duhul Sfânt este o inimă tristă. În plus, Scriptura ne aseamănă cu un străjer care trebuie să avertizeze cetatea că se apropie dușmanul, și care, dacă nu o face, va da socoteală pentru sufletele din acea cetate.

Probabil că multe generații ale Universității Emanuel au fost puse sub lupă, atent analizate și, în funcție de impactul pozitiv sau negativ, concluziile au fost trase, iar unii necredincioși au fost, mai mult sau mai puțin, îndemnați să se uite la viața pe care o trăiesc și să-și dorească o schimbare, o viață trăită frumos, ca în timpul zilei. Cu siguranță acest lucru s-a realizat uneori fără a ne da seama și tot cu aceeași certitudine am putea spune că puterea exemplului este esențială și în afara universității, nu doar aici. **Este posibil ca un student să fie un adevărat urmaș al lui Cristos doar în preajma credincioșilor și adept al unor „plăceri nevinovate”, păcătoase, când intră în contact cu oamenii din lume? Cum le-ați atrage atenția acestora asupra faptului că tot ceea ce spun sau fac, la școală ori într-alt loc, este „monitorizat”, urmărit, analizat de cel puțin un necredincios?**

R: Da, este posibil ca un student sau un profesor să creadă că poate sluji la doi stăpâni, adică să aibă o inimă împărțită. Sfințirea este un proces care durează o viață întreagă și care admite și slăbiciuni, nu numai virtuți. De aceea Scriptura este plină de verbe la modul imperativ despre umblarea în lumină și despre imposibilitatea luminii de a sta la masă cu întunericul. Personal, eu aș insista nu doar asupra consecințelor pe care le-ar suporta un creștin compromis, ci și asupra avantajelor pe care le-ar avea dacă ar fi o mărturie pentru cei necredincioși.

De obicei, membrii unei biserici știu că Dumnezeu va judeca o mărturie întinată, și totuși, unii pare că au devenit imuni la perspectiva de a fi pedepsiți de Dumnezeu. Noi nu putem decât specula dacă această indiferență vine din imaturitate spirituală, neveghere sau pur și simplu dintr-o inimă care nu a fost născută din nou. Însă faptul că ei știu despre consecințe și continuă în indiferența lor, înseamnă că avertismentele nu mai au efect în viața lor. Împreună cu avertismentele, însă, trebuie să-i facem conștienți că un suflet care slujește la doi stăpâni e un suflet chinuit, care nu va trăi bucuria deplină și pacea care întrece orice pricepere, nici în relația cu Dumnezeu și nici în relațiile cu cei din jur. O inimă împărțită este o inimă nefericită!

Mulți oameni nemântuiți afirmă: „Decât să fiu precum X și să mă cred creștin/pocăit, mai bine așa cum sunt acum. La urma urmei, nu sunt un om rău!”

Sunt îndreptățiți cei care se scuză astfel, motivând refuzul de a intra în familia lui Cristos pe baza unui exemplu negativ de credincios? Are fundament afirmația lor? De ce refuză să privească spre oamenii a căror trăire este curată?

R: În inima lor, DA, ei cred că sunt îndreptățiți. Unul dintre semnele inimii care nu a fost născută din nou este auto-îndreptățirea. Verbul în limba greacă din expresia „să se îndreptățească [pe sine]” (Luca 10:29) este verbul pe care deseori îl traducem cu „să fie neprihănit”. Vina atârnă greu asupra conștiinței. Nimănu-i place să umble cu cugetul împovărat. Este absolut normal ca un om cu inima netransformată să-și aline conștiința vinovată îndreptățindu-se în ochii lui. Ce altceva ar putea face o inimă întunecată?

Mai este încă un motiv pentru care omul ne-născut din nou preferă modelul așa-zisilor „creștini”. O trăire curată, pentru el, este o trăire care presune renunțarea la păcat. Într-o inimă născută din nou, renunțarea la păcat și înfrânarea sunt roade ale Duhului Sfânt, care dau frumusețe vieții. Într-o inimă netransformată, înfrânarea apare ca o pierdere care împovărează viața. Un cioban a fost întrebat de un prieten creștin de ce nu vrea să se pocăiască. În sinceritatea lui, omul a răspuns: „Pentru că nu vreau să renunț la clisă și la răchie!”, adică la mâncare, băutură și, probabil, multe alte „plăceri”.

Ați întâlnit, fie înainte de a vă întoarce la Domnul, fie după acest moment, o persoană al cărei impact s-a făcut simțit în viața dumneavoastră? Ne-ați putea povesti, foarte pe scurt, această experiență, pentru încurajarea și motivarea tinerilor studenți la a trăi frumos?

R: Am avut harul de a cunoaște un credincios în Statele Unite care a îmbinat în viața lui excelența academică cu excelența slujirii și a sfințeniei. De obicei, universitarii se închină idolilor cărților, conferințelor, cercetării și, bineînțeles, ai prestigiului care îi ridică deasupra semenilor din breasla lor. Omul acesta a ajuns la unele dintre cele mai cunoscute universități din Statele Unite. Era un predicator pe care și l-ar fi dorit multe biserici. Și totuși, nu am văzut un alt om mai frumos spiritual și mai smerit decât el. **A fost modelul de credincios care a văzut în realizările profesionale binecuvântări de la Dumnezeu, nu oportunități de a ieși în evidență. În inima lui, greutatea acestor realizări a produs umilință, nu aroganță.**

În loc să-l împovăreze, ele l-au făcut liber să facă întotdeauna pasul înapoi în favoarea semenilor lui. E un standard pe care nu l-am atins încă, dar care mă motivează neîncetat.

Astfel, impactul creștinului și impactul Universității „Emanuel” trebuie să se manifeste în ambele sensuri - vizibil și invizibil. Să nu ne amăgim cu faptul că putem sluji la doi stăpâni. „O inimă împărțită este o inimă nefericită!”, iar auto-îndreptățirea nu este semnul unui suflet mântuit, născut din nou, ci scuza unui cuget împovărat. Să-L iubim pe Dumnezeuul nostru cu tot ce suntem, iar pe oameni ca pe noi înșine. Să ne lăsăm motivați de faptul că El nu lucrează cu oameni perfecți, ci îi folosește pe cei slabi, dar gata să facă o schimbare în această lume umbră de rău. Să iubim și să ne punem la dispoziția Lui: iată cum vom putea avea impact și iată felul în care Cristos Se poate face văzut în noi pe acest pământ.

**Religia noastră va
fi inutilă dacă nu
ne schimbă inima,
nu ne pătrunde
manierele și nu ne
transformă în
făpturi noi.**

Jean Calvin

Interviu cu pastorul UEO,
fratele Ilie Țundrea

„Imaginea Universității
Emanuel în societate”

Imaginea Universității Emanuel în societate

În societate, instituțiile universitare au un rol deosebit de important. Acestea contribuie la dezvoltarea tinerilor atât prin faptul că îi propulsează pe o scară mai înaltă a nivelului intelectual, deschizându-le porți spre cunoaștere, cât și prin faptul că le oferă un anumit rol în societate. **Universitatea Emanuel din Oradea este o școală unică, fiind singura universitate baptistă conservatoare din Europa. Ce impact credeți că a avut universitatea de-a lungul timpului în societate?**

R: Universitatea Emanuel, prin natura ei ca universitate creștină conservatoare, s-a bucurat de apreciere din partea tinerilor din țară și din diaspora. Chiar dacă este situată în extremitatea de vest a țării, universitatea a atras un număr semnificativ de studenți din orașe mari ale țării cu tradiție academică. Absolvenții universității slujesc în 40 de țări ale lumii, purtând cu ei și trăind motto-ul universității "Integritate, Excelență și Pasiune". Calitatea absolvenților noștri a mărit interesul bisericilor, organizațiilor, companiilor să recruteze studenți încă din anii de studii.

Printre scopurile principale ale Universității Emanuel este acela de a modela caractere. În ce măsură credeți că poate un slujitor al lui Dumnezeu influența persoanele lângă care trăiește?

R: Este de la sine înțeles că educația creștină, de care se bucură studenții universității noastre de la toate specializările, îi echipează cu o etică a muncii specifică celor care lucrează „ca pentru Domnul”, prin responsabilitate, calitate, competență și încredere, trăsături de caracter pe care orice angajator le apreciază.

Nu este o noutate faptul că pandemia de Coronavirus a afectat interacțiunea umană. Ar trebui ca această pandemie să reprezinte un impediment în relaționarea slujitorilor lui Dumnezeu cu cei din jurul lor?

R: Trebuie să recunoaștem că relațiile sociale au traversat o perioadă deloc ușoară pentru întreaga societate. Interdicțiile impuse, anxietatea creată, realitatea cruntă a îmbolnăvirilor și a deceselor în număr extrem de mare au afectat comunicarea, vizitele, serviciile de biserică. Da, slujitorii lui Dumnezeu sunt chemați să se implice în nevoile sociale și spirituale ale comunității indiferent de circumstanțe.

Trăim într-o lume în care valorile morale sănătoase sunt date la o parte în favoarea unei vieți după bunul plac. Raportându-ne la versetul 6 din Psalmul 84: „Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare și ploaia

timpurie o acoperă cu binecuvântări”, cum credeți că ar putea Universitatea Emanuel influența societatea din vremurile noastre?

R: Niciodată imoralitatea nu poate fi soluție pentru situațiile de criză, oricât de puternice sau extinse sunt. Credem că pandemia este și acțiunea lui Dumnezeu față de o lume care îi tăgăduiește Ființa și batjocorește Cuvântul Sfânt. Universitatea Emanuel poate influența societatea modernă prin calitatea morală și spirituală a fiecărui membru din comunitatea academică, membru care își cunoaște identitatea și Dumnezeul pe care Îl slujește și care Îl mărturisește pe Hristos prin ceea ce gândește, făptuiește și prin felul în care își iubește semenii.

Care este mesajul dumneavoastră pentru studenții care ar dori pe viitor să urmeze cursurile Universității Emanuel din Oradea?

R: Să se informeze prin contactul cu absolvenții sau studenții universității, să participe la conferințele anuale de orientare în carieră (Quo Vadis sau Turul virtual) pentru a-și înțelege chemarea la slujirea Împărăției lui Dumnezeu. Datorită faptului că Dumnezeu ne-a însoțit în decursul celor 30 de ani de existență, credem că este planul lui Dumnezeu cu noi să ne folosească în formarea lucrătorilor, pentru a duce mărturia sfintei credințe la care Universitatea Emanuel a făgăduit să-și trăiască menirea.

Niciodată imoralitatea nu poate fi soluție pentru situațiile de criză, oricât de puternice sau extinse sunt.

Interviu cu Raelene Sorițău responsabil relații externe UEO

Universitatea Emanuel este o universitate unde studiază, în general, tineri creștini. Așadar, avem convingerea că purtarea studenților dezvăluie dacă ei sunt sare și lumină.

Ați interacționat cu vreun student al specializării Litere care să fi fost lumină pentru dumneavoastră, un sprijin într-o anumită situație?

R: Da, am interacționat cu mulți studenți de la specializarea Litere care au fost o mărturie a puterii transformatoare a lui Dumnezeu în viața lor. De-a lungul anilor, aceste domnișoare au avut o mare dorință de a crește în cunoașterea lor despre Dumnezeu prin studierea Scripturii și de a trăi voința Lui în viața lor, aplicând aceste Adevăruri în viața lor. Anul trecut, o studentă în special, Lavinia Păunovici, a fost o mare încurajare pentru mine în timpul studiilor noastre biblice săptămânale, când ne-a împărtășit cum lucra DUMNEZEU în inima și viața ei în mijlocul unei perioade foarte dificile pentru lume. Chiar dacă era în Germania, am studiat împreună Scriptura prin Zoom. A fost o perioadă minunată de a afla mai multe despre Dumnezeu și de a vedea bunătatea Lui chiar și în mijlocul unei pandemii.

Creștinii sunt chemați la a evangheliza lumea. Scrisul este o metodă prin care ne putem împlini această chemare, și ce face și mai eficientă această lucrare este faptul că avem la dispoziție o varietate de metode prin care putem duce vestea bună a Evangheliei în orice punct de pe hartă. Ce așteptări aveți de la cei care vor absolvi Litere în direcția scrisului?

R: Așteptările oamenilor sunt greu de îndeplinit, dar există standarde în Scriptură pe care, cu ajutorul lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, orice credincios în Hristos le poate îndeplini.

Aceste standarde au de-a face cu a fi un lucrător pentru Dumnezeu și se găsesc în 2 Timotei 2: „ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului” și „tot ceea ce fac este pentru slava lui Dumnezeu, și nu pentru oameni.” (1 Cor. 10:31, Col. 3:17).

Ce gen de literatură credeți că vor promova?

R: Dumnezeu a folosit toate tipurile de scriitori talentați de-a lungul Scripturii pentru a fi vasele Sale de onoare care l-au fost utile. David a scris cântece de laudă, Solomon a scris literatură de înțelepciune, alții au scris istorii și profeții. Orice gen de scriere care se bazează pe Adevărul lui Dumnezeu, Îl caută și Îi aduce slavă, va fi de folos Împărăției lui Dumnezeu. Isus a folosit pilde (povești pământești cu semnificații cerești) pentru a împărtăși poruncile lui Dumnezeu și aplicarea lor practică în viața noastră.

Există întotdeauna o luptă pentru a ne conforma lumii, dar, în calitate de creștini trebuie să fim transformați prin reînnoirea minții noastre pentru a putea testa și aproba care este voința perfectă a lui Dumnezeu în viața noastră. Unul dintre autorii mei creștini preferați, Karen Kingsbury, și-a dedicat scrisul ca acesta să fie o ficțiune care schimbă viața. Ea vrea să împărtășească prin personajele ei cum lucrează Dumnezeu în fiecare dintre inimile noastre și cum Adevărul este cel care ne transformă mintea și ne arată Calea către viață (Hristos). Indiferent de provocările cu care s-a confruntat, ea și-a încredințat întotdeauna lucrarea Domnului.

Care credeți că ar fi motivele pentru alegerea specializării Litere, mai ales într-un cadru creștin?

R: Fiecare ar trebui să-și folosească darurile pentru slava lui Dumnezeu. Dacă ai darul de a scrie,

traduce sau alte forme de comunicare, trebuie să le folosești pentru Împărăția lui Dumnezeu. Nu este o carieră pentru tine pe care trebuie să o alegi, ci un domeniu de misiune în care să mergi. Dumnezeu ne-a creat cu personalități, talente, daruri spirituale unice și El vrea ca noi să fim sare și lumină în orice „câmp de misiune”. Acele talente, daruri și abilități pot înflori prin puterea Sa transformatoare.

Care sunt gândurile pe care ați vrea să le lăsați viitorilor boboci ai specializării Litere din cadrul UEO?

R: Este nevoie de comunitate pentru unitate. Împărtășește-ți munca cu colegii tăi - nu o păstra pentru tine. Ceea ce Dumnezeu face în și prin tine este menit să fie o ofrandă de laudă, nu o comoară ascunsă îngropată adânc în inima ta.

Înconjurați-vă de oameni cu gânduri asemănătoare, care au aceeași inimă pentru Dumnezeu ca voi. Filipeni 2 vorbește despre importanța de a fi alături de oameni care au aceeași dragoste și de a fi uniți în spirit și scop. Apoi, în versetele 5-11, împărtășește gândirea lui Hristos. El a venit să slujească și să fie ascultător de Voia lui Dumnezeu. Versetele 12-18 extind exemplul Său despre cum ar trebui să trăim voia lui Dumnezeu. Fii o lumină pentru lume pentru slava lui Dumnezeu!

Este nevoie de comunitate pentru unitate.
Împărtășește-ți munca cu colegii tăi - nu o păstra pentru tine. Ceea ce Dumnezeu face în și prin tine este menit să fie o ofrandă de laudă, nu o comoară ascunsă îngropată adânc în inima ta.

COMUNITATEA ALUMNI UEO

#afummiUEO

A portrait of Sebastian Țună, a man with dark hair, wearing a dark blue suit jacket and a dark blue shirt. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is plain white.

Interviu cu compozitorul
Sebastian Țună

DISCIPLINA CA MOD DE VIAȚĂ ȘI
IMPACTUL LUCRULUI BINE FĂCUT

#afumriUEO

Atunci când vorbim despre trudă, gândul ni se îndreaptă către un efort deosebit, o muncă istovitoare, o strădanie excepțională. Truda este o cerință indispensabilă, indiferent de domeniu, în căutarea obținerii unor rezultate vrednice de laudă. De altfel, numai truda poate transforma un lucru obișnuit în ceva măreț, care să poată face diferența și care să aibă un impact pozitiv în ceea ce îi privește pe oamenii din jur. Truda și sacrificiile sunt imperios necesare cu atât mai mult în domeniul muzical, unde orele de muncă cresc calitatea rezultatului.

Chiar dacă muzica a fost, de când se știe, parte din fostul student al UEO, fratele Sebastian Țună, acesta scoate în evidență importanța muncii, frumusețea rezultatelor obținute prin trudă, și, nu în ultimul rând, puterea exemplului celor care l-au influențat în alegerile pe care le-a avut de făcut după finalizarea studiilor și care au căutat aprobarea Domnului în fiecare lucrare pe care o aveau de dus la îndeplinire.

Despre impactul pe care Universitatea Emanuel l-a avut în viața lui, despre modul în care Dumnezeu a lucrat prin oamenii potriviți la momentul potrivit, dar și despre binecuvântările unei frunți asudate de trudă grea discutăm cu fratele Sebastian Țună, absolvent al secției de Muzică.

Anii de facultate sunt, de obicei, ani critici, când în viața studenților își fac apariția tot felul de oameni, oameni care fie lasă o mireasmă plăcută în urma lor și te ajută să înflorești la rândul tău, fie descurajează și rănesc adânc. Acest lucru se poate întâmpla atât pe plan spiritual, cât și pe plan profesional. Care este impactul pe care Universitatea Emanuel l-a avut în viața dvs., în perioada anilor de studiu, din perspectiva dorinței de trăire în ascultare și sfințenie?

R: În cazul meu, precum și al celor mai mulți dintre cei care ajung să studieze la Universitatea Emanuel, îndemnul la ascultare și sfințenie îmi era familiar. Cu toate acestea, a fost încurajator exemplul acelor profesori și colegi care se străduiau să fie plăcuți Domnului și, în același timp, excelau și din punct de vedere profesional. Această experiență mi-a dat imboldul necesar spre a face din disciplină un mod de viață. Consider că privilegiul de a sta în prezența lor în acei ani a accentuat în inima mea dorința de a trăi în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie și, în plan profesional, de a fi devotat în tot ce fac, având ca obiectiv excelența.

Multe persoane au o aplecare spre muzică și chiar sunt hărăuite în acest sens cu mult talent și multă dăruire, iar chemarea de a-i învăța pe alții să iubească muzica, și nu orice fel de muzică, pare a fi cu atât mai măreață. Care a fost pentru dvs. momentul în care ați realizat că sunteți chemat la aceasta? Există o astfel de sclipire, un astfel de moment revelator, există ceva înnăscut care v-a lăsat mereu să știți că asta veți face sau a fost o decizie mai târzie?

R: Dragostea mea pentru muzica s-a manifestat de când mă știu. Îmi plăcea în mod deosebit să improvizez la diverse instrumente și să ascult muzică interpretată de orchestre. Prin clasa a IX-a am descoperit un program de notație și producție muzicală, Anvil studio, pe care l-am folosit în anii de liceu. În acest program am realizat, primitiv, câteva aranjamente instrumentale și am avut niște tentative de creații originale. Câțiva ani mai târziu, condus de dorința de a învăța muzică (eram interesat de armonie și orchestrație), am optat pentru studii de licență în Pedagogie muzicală la Universitatea Emanuel din Oradea.

În acea perioadă, îl știam de la Universitatea Emanuel doar pe fratele Teodor Caciora și auzisem despre fratele Nicolae Bica. Ulterior, am cunoscut ceilalți profesori, între care și maestrul Sabin Păuța. La acea vreme coordona un modul intitulat „Elemente de compoziție muzicală”. Îmi aduc aminte cu multă plăcere de primul curs; m-a fascinat mărturia sa și tot ce a prezentat, în general, despre compozitor și compoziție. La finalul cursului eram convins că în sfârșit am posibilitatea să învăț ce mi-am dorit. Întâlnirile cu maestrul Sabin Păuța au fost decisive în ce privește parcursul pe care l-am urmat în vederea formării profesionale.

Aș preciza că, mai mult decât ce am învățat de la dânsul, m-au influențat încurajările și recomandările sale. Adesea, când îi arătam ce am lucrat, pe lângă faptul că aprecia ce am făcut, îmi spunea că am potențial și că aș putea să ajung un compozitor bun, cu condiția să studiez serios compoziția muzicală. Ca urmare, după finalizarea studiilor de licență urmate la UEO, am făcut pasul spre studiul compoziției muzicale la Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca.

Aici mai fac o precizare necesară: sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru fiecare profesor pe care l-am avut ca student la universitatea „Emanuel”. Îi apreciez și respect, pentru că de la toți am învățat. Finalizez răspunsul la această întrebare afirmând că Dumnezeu mi-a dăruit pasiunea pentru compoziție muzicală și a înflăcărat-o la acea vremea, prin intersecția mea cu maestrul Sabin Păuța și cu profesorii pe care i-am avut la Universitatea Emanuel.

Cu toții cunoaștem faptul că orice lucru frumos și binefăcut necesită practică îndelungată, multe ore de muncă și studiu intens. Știind că trebuie să facem orice lucru „ca pentru Domnul”, dar și pentru că suntem oameni, supuși limitărilor, uneori obosim. Care este lucrul care vă ambiționează cel mai mult atunci când simțiți că nu mai puteți, că ați obosit și aveți nevoie de o pauză?

R: Orișicine se ostenește să realizeze ceva valoros, inevitabil ajunge la acele momente de oboseală sau chiar de descurajare. În astfel de situații, uneori este necesară o pauză, alteori suntem nevoiți să depășim acele momente prin muncă. Dumnezeu binecuvântează hărnicia – adică pe cel ce muncește, dar tot El a dăruit și timpul pentru recreație - noaptea, ziua de odihnă, sărbătorile și chiar anul sabatic, toate pentru refacerea celui ce se ostenește în lucrarea lui. Înțelepciunea și chibzuința se reflectă și printr-un bun management al timpului, iar un bun management al timpului ne ajută să ne atingem țelurile și să găsim echilibrul necesar între muncă și odihnă.

În ce mă privește, în pofida tuturor limitărilor, descurajărilor și chiar a nedreptăților, consider că pentru a face o lucrare „ca pentru Domnul”, adică în termenii excelenței, sunt necesare patru ingrediente: credința, pasiunea, perseverența și răbdarea. Dumnezeu ni le-a pus la îndemână, ca prin ele să ajungem la acel echilibru despre care aminteam. Ele sunt resursele la care trebuie să apelăm dacă dorim să depășim situațiile menționate. Și, nu în ultimul rând, cel mai important din tot ce am spus este să ne punem toată încredea în Dumnezeu:

Domnul este tăria mea și
scutul meu; în El mi se încrede
inima, și sunt ajutat. De aceea
îmi este plină de veselie inima
și-L laud prin cântările mele.
(Psalmul 28:7)

În zilele noastre, oamenii, uneori chiar creștini declarați, se pierd în vâltoarea muzicii seculare. Bazat pe experiențele dvs., cum credeți că ar putea un muzician creștin să aibă impact în lumea muzicală? Considerați necesară lupta de a promova muzica de calitate și înălțătoare, ori ați spune mai degrabă că fiecare este liber să asculte și să interpreteze ce fel de muzică îi place?

R: Firește! Un creștin, indiferent de domeniul în care activează, este responsabilizat să fie o bună mărturie în toate privințele: „voi sunteți lumina lumii”.

Credința, seriozitatea și devotamentul lui includ și conduita etică, și pe cea profesională. Identitatea creștinului nu este compatibilă cu corupția, imoralitatea, lenevia sau nerodirea, iar aceasta face diferența, oriunde ne desfășurăm activitatea. Cine este credincios Domnului se deprinde să fie cel dintâi în fapte bune, știind că va primi de la Domnul răsplata moștenirii.

Referitor la promovarea muzicii, am remarcat că ați spus „să asculte”. Astăzi, marea majoritate „aude” tot felul de muzici la televizor, radio, restaurante, mall-uri, mijloacele de transport etc. Se pot auzi de toate și, din păcate, lipsește prea mult liniștea... Într-un astfel de context, plin de stimuli sonori și vizuali, ni s-a redus dramatic capacitatea de concentrare, și evident, facultatea de a asculta muzică. Ca profesor, nu pot să-i opresc pe studenții mei să nu asculte muzici de calitate îndoielnică ori chiar nocive - dacă le evaluăm din punct de vedere muzical, psihologic sau spiritual, dar, prin aportul meu, pot să contribui la formarea unei gândiri critice, care să dispună de filtrele necesare pentru a identifica și a promova muzica bună.

Chiar dacă este trist ce voi afirma, trebuie să recunoaștem că astăzi, pentru marea majoritate, chiar și pentru unii creștini care frecventează biserici, totul se rezumă la filtrul gustului „îmi place sau nu-mi place”. Aceasta este o consecință a faptului că suntem parte a unei civilizații materialist-hedoniste, în care totul se ierarhizează și se consumă în baza filtrului plăcerii. În pofida acestui fapt, responsabilitatea profesorilor, a pastorilor și a părinților este să cultive acea gândire critică, bazată pe valori și pe principii potrivite cu identitatea noastră în Domnul Cristos. Doar așa se pot activa acele filtre care sunt necesare pentru a alege bine între ce este kitsch și ce este înălțător.

RESPONSABILITATEA PROFESORILOR, A PASTORILOR ȘI A PĂRINȚILOR ESTE SĂ CULTIVE ACEA GÂNDIRE CRITICĂ, BAZATĂ PE VALORI ȘI PE PRINCIPII POTRIVITE CU IDENTITATEA NOASTRĂ ÎN DOMNUL CRISTOS. DOAR AȘA SE POT ACTIVA ACELE FILTRE CARE SUNT NECESARE PENTRU A ALEGE BINE ÎNTRE CE ESTE KITSCH ȘI CE ESTE ÎNĂLȚĂTOR.

A close-up portrait of a woman with long dark hair, smiling slightly. The image is partially obscured by a teal banner at the top and a decorative graphic on the right.

#afummiUEO

Interviu cu Manuela
Pop, absolventă
Litere UE0

Veștile bune și amintirile frumoase își găsesc ecoul în special în dreptul absolvenților. Anii pe care i-au petrecut la Universitate Emanuel au trecut, dar punerea în practică a tot ce au învățat rămâne cu ei pentru tot restul vieții. Înțelepciunea pe care au ales să o cultive a adus o maturizare intelectuală, dar și spirituală.

Manuela, în multe ore petrecute în sala de curs, la bibliotecă sau capelă, ai văzut cu trecerea anilor o creștere spirituală a ta, dar și a celorlalți colegi?

R: Universitatea Emanuel este locul în care am simțit că sunt în atelierul lui Dumnezeu. Am avut ocazia să învăț să privesc lumea dintr-o perspectivă biblică, să îmi revizuiesc bazele credinței și să cresc în cunoașterea lui Dumnezeu. Da, am văzut o creștere spirituală, pe lângă dezvoltarea academică.

Majoritatea celor care au venit la Universitatea Emanuel au fost la licee de stat, unde au studiat o gamă largă a literaturii, uneori chiar și opere/articole care nu ar trebui discutate nici măcar cu un adult, cu atât mai puțin cu un adolescent. După cei trei ani petrecuți în UEO, vezi lecturarea unor asemenea opere într-o altă lumină? Te-a ajutat învățătura spirituală în alegerea cărților potrivite?

R: Eu am absolvit un liceu de stat, profil filologie, am avut ore de română și literatură universală, unde am studiat opere esențiale pentru o cultură generală, capodopere literare. Anii petrecuți la UEO nu m-au determinat să văd literatura în altă lumină, dimpotrivă, am învățat, cu ajutorul profesorilor, să apreciez literatura și să respect operele din literatura universală. Perspectiva creștină asupra lumii pe care am dobândit-o în urma anilor petrecuți la Universitatea Emanuel m-a influențat în ceea ce privește alegerea cărților pe care le citesc, în mod special din perspectiva cărților teologice.

Creștinii sunt chemați la a evangeliza lumea. Scrisul este o metodă prin care ne putem împlini această chemare, iar ceea ce face și mai eficientă această lucrare este faptul că avem la dispoziție o varietate de metode prin care putem duce vestea bună a Evangheliei în orice punct de pe hartă.

Te-ai gândit vreodată să te apuci de scris din plăcere? Totodată, te-ai gândit că ceea ce ai scrie ar putea avea un mare impact asupra celor din lume?

R: Nu am considerat niciodată scrisul ca parte a darurilor mele spirituale. Consider că am multe de învățat citind ceea ce au așternut pe hârtie oameni înzestrați, încercați. Cărțile sunt prietenii mei, mentorii mei. Aș alege să dăruiesc cărți pentru a produce un impact semnificativ în viața cuiva decât să scriu pentru acest motiv.

Unii dintre scriitorii creștini bine vânduți ajung să scrie cărți doar pentru cantitate, dând la o parte calitatea scrisului și învățătura spirituală. Ce crezi că îi determină să recurgă la o asemenea schimbare? Care crezi că este lucrul care ar putea „salva” generația viitoare de scriitori creștini?

R: Cred că generația noastră ar putea fi salvată prin smerenie. Mă refer la a face un pas în spate și a cunoaște ce au gândit marile minți ale lumii, a înțelege frământările din spatele marilor capodopere ale literaturii, smerenia de a învăța înainte de a produce ceva nou. Fără a avea o minimă cultură a literaturii, cred că generația noastră regresează literar. Deși risc să spulber aspirațiile unor minți visătoare, nu consider că un student la Litere este neapărat un viitor scriitor.

Care sunt gândurile pe care ai vrea să le lași viitorilor boboci ai specializării Litere din cadrul universității? Care ar fi motivele pentru alegerea acestei specializări, mai ales într-un cadru creștin?

R: Sunteți în cel mai bun loc pentru a învăța. Învățați! Citiți! Investiți timpul vostru la Universitatea Emanuel pentru a fi cât mai pregătiți să Îl slujiți pe Dumnezeu acolo unde vă va chema.

Să luminați!

A portrait of a man with short brown hair and glasses, wearing a dark suit, white shirt, and a red tie with white polka dots. He is smiling slightly. The background is a blurred indoor setting.

#alumniUEO

O privire
retrospectivă

Interviu cu Cristi Vidican,
absolvent Teologie
pastorală UEO

În credințioșia Sa, Dumnezeu ne sprijină și ne poartă pe brațe, iar unul dintre cele mai frumoase momente care fac parte din trăirea unei vieți cu Dumnezeu este acela când privești în urmă și vezi credințioșia și statornicia Lui. Despre impactul pe care l-a avut Universitatea Emanuel în viața lui cu două decenii în urmă vorbim cu fratele Cristi Vidican, în a cărui viață a fost prezentă credințioșia lui Dumnezeu.

Ați absolvit programul de Teologie pastorală acum 18 ani. Uitându-vă la timpul care a trecut și la modul în care Dumnezeu vă folosește în momentul de față, cum credeți că v-a echipat Universitatea Emanuel pentru a fi lumină în întuneric și pentru a avea un impact pentru Hristos în societatea coruptă în care trăim?

R: Universitatea Emanuel mi-a pus bazele teoretice și practice pentru lucrarea în care sunt acum implicat. Aici am învățat teologie de la profesori foarte bine pregătiți, care făceau cursurile foarte interesante. De asemenea, Universitatea Emanuel ne-a motivat întotdeauna să fim implicați în slujirea bisericilor. Fiecare student la Teologie trebuia să aibă o biserică în care să slujească, punând astfel în practică ceea ce învăța la școală. În tot acel timp, am fost încurajați și mentorați să trăim o viață curată, având grijă de caracterul nostru; astfel, școala a lucrat atât la competențele, cât și la caracterul nostru.

Știm că pe parcursul celor 4 ani de facultate, studenții se implică în tot felul de activități sau proiecte și leagă prietenii frumoase între ei. Au fost activități sau proiecte care v-au format caracterul și dacă da, ați putea numi câteva dintre ele?

R: În anii de facultate am fost implicat în slujirea tinerilor din biserică în care am crescut. Acolo am învățat să mă raportez la tineri, să-i cunosc mai bine, să-i ajut să-L cunoască pe Domnul și să crească apoi spiritual. A fost o experiență foarte benefică, pentru că am învățat să acord acestei grupe de vârstă o atenție sporită. În biserică unde slujesc acum, tinerii sunt o parte foarte importantă în viața ei.

Ei au fost cei care de-a lungul anilor s-au botezat și acum se implică în tot ce înseamnă viața bisericii. Tot în acei ani am fost implicat într-un proiect de tabere de evanghelizare. Acele tabere m-au ajutat să interacționez cu tinerii din afara mediului evanghelic. Eram pregătiți din timp cum să lucrăm și asta m-a format în ceea ce privește evanghelizarea generației tinere.

Știm că a fi păstor nu este un lucru ușor și responsabilitatea este foarte mare. Din perspectiva dumneavoastră, care este modul cel mai bun prin care un păstor poate fi o lumină în locul în care se află?

R: După terminarea facultății, am slujit aproape doi ani pe lângă un păstor într-o biserică din județul Bihor. Acei ani mi-au prins foarte bine în formarea mea ca predicator. După doi ani am fost ales ca păstor la actuala biserică unde slujesc. Încă de la începutul slujirii la Hidișel am căutat să petrec cât mai mult timp în sat. Îmi trăiesc viața în mijlocul adunării, în văzul celor din biserică și al celor din afara bisericii. Recomand oricărui păstor să locuiască în localitatea unde slujește sau, dacă nu este posibil, să petreacă cât mai mult timp acolo unde păstorește. Acest aspect ajută foarte mult la cunoașterea mediului în care slujim și aduce o notă în plus de credibilitate păstorului. Observ o lucrare mai bună acolo unde păstorul locuiește în localitatea în care slujește.

„Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.” Lumea din jurul nostru se cufundă tot mai mult în întuneric și păcat. Ați trecut prin perioada studenției; privind înapoi, care ar fi câteva modalități prin care studenții noștri pot fi o lumină în Oradea?

R: A fi student la Universitatea Emanuel este o mare binecuvântare. Universitatea și-a câștigat de-a lungul anilor mărturia unei școli serioase, care își pregătește bine studenții. Generațiile actuale trebuie să ducă mai departe acest nume bun, pregătindu-se să aibă rezultate remarcabile la învățătură.

În perioadele de practică, ei trebuie să dea dovadă de integritate și de competență, lăsând o mireasmă plăcută acolo unde slujesc. De asemenea, studenții se pot implica activ în activitățile care presupun muncă voluntară, contribuind astfel la dezvoltarea acestui oraș.

Uneori, privind în jurul nostru, putem fi repede descurajați văzând că lucrurile se strică tot mai mult și lumea în care trăim se îndreaptă spre rău cu o viteză uluitoare. Cum ar trebui să privească studenții de la Teologie în calitate de viitori păstori depravarea societății și ce atitudine ar trebui să aibă în această privință?

R: Provocările viitorilor păstori sunt mari. Situația actuală arată un regres în ce privește interesul pentru lucrurile spirituale. Chiar și membrii bisericii scad în implicarea lor spirituală: tot mai multe biserici care se sting, botezuri mai puține, membrii devin tot mai lumești în gândire și comportament. Totuși, Dumnezeu cheamă oameni în lucrarea Sa și în aceste vremuri. Bisericile trebuie păstorite, credincioșii trebuie îndrumați și ajutați să crească spiritual. Este mare nevoie de viitori păstori în bisericile din România.

Îi încurajez pe actualii studenți la Teologie să nu descurajeze. Dacă Dumnezeu cheamă pe cineva în lucrare, cu siguranță El va pregăti totul pentru a putea sluji. Slujirea pastorală vine în urma chemării lui Dumnezeu, care are toată puterea și toate resursele pentru a-Și duce la îndeplinire voia.

Întrebarea este dacă suntem gata să ascultăm și să răbdăm greutățile care vin automat în calea noastră atunci când avem dorința de a face voia lui Dumnezeu.

Chiar dacă societatea se strică din punct de vedere moral, Biserica trebuie să fie o oază în acest deșert, căutând să schimbe această societate prin mărturie și evanghelizare. Evanghelia are puterea de a schimba oamenii din jur, iar lucrul acesta ne dă speranță.

Îi încurajez pe actualii studenți la Teologie să nu descurajeze. Dacă Dumnezeu cheamă pe cineva în lucrare, cu siguranță El va pregăti totul pentru a putea sluji. Slujirea pastorală vine în urma chemării lui Dumnezeu, care are toată puterea și toate resursele pentru a-Și duce la îndeplinire voia.

#afummiUFO

Interviu cu Andreea
Turle, absolventă
Management UEO

Anii de studenție pot părea dificili, însă frumusețea lor dăinuie chiar și după absolvire.

Am auzit de multe ori spunându-se că această perioadă din viață este extrem de prețioasă, ea reprezentând un moment deosebit de important în ceea ce privește dezvoltarea din punct de vedere psihic, intelectual, dar și spiritual. Dacă în timpul acestor minunați ani L-ai avut pe Dumnezeu de partea ta și i-ai recunoscut autoritatea la fiecare pas, mai târziu, după absolvire, vei simți o pace deplină, știind că Dumnezeu va deschide fiecare ușă de care ai nevoie în viața ta.

Deciziile sunt cele care ne conturează viața, iar atunci când acestea sunt după voia lui Dumnezeu, putem fi siguri că vom primi călăuzire, întrucât cunoaștem adevărul conform căruia „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”. Ce te-a determinat să alegi specializarea Management a Universității Emanuel din Oradea?

R: Am ales UEO pentru că auzisem de atât de multe ori despre reputația bună pe care o are. Știam că aici există integritate și excelență în fiecare lucru. Acest fapt, bineînțeles, a fost confirmat la sfârșitul celor trei ani de studiu.

Anii de studenție au un impact deosebit în viața fiecărui tânăr, această perioadă ajutându-l să-și descopere noi pasiuni și îndeletniciri, pe care le va valoriza ulterior la locul de muncă. În calitate de absolventă a Universității Emanuel din Oradea, care consideri că este principalul rol al acesteia în societatea în care trăim? Care crezi că este rolul unui manager în societatea de astăzi, astfel încât societatea să evolueze?

R: „Fii credincios în lucrurile mici, iar ulterior vei fi pus peste lucruri mari.” Această afirmație m-a călăuzit pe mine în toți cei trei ani petrecuți la Universitatea Emanuel. Am învățat aici că toate aspectele vieții au nevoie de organizare pentru ca ulterior să poată avea un impact asupra societății. Rolul unui manager de succes, în ziua de astăzi, este să ajute oamenii să crească în cele mai mici lucruri și, pe viitor să poată fi puși peste lucrurile mari.

Prin muncă și efort, prin seriozitate și perseverență, fiecare persoană își poate îndeplini scopul, poate exercita lucrarea la care a fost chemat și îl poate glorifica pe Dumnezeu. Care este impactul pe care Universitatea Emanuel l-a avut în viața ta? Ai fost inspirată și încurajată în

anii de studenție să îți atingi idealul, să îți dorești tot mai mult să devii un manager de succes?

R: După cum am mai precizat, la Emanuel am învățat că credințioșia în lucrurile mici este o binecuvântare. Am învățat ca orice sarcină pe care o am de îndeplinit să o fac ca pentru Domnul, cu dragoste și dăruire. În cele din urmă, mă bucur pentru alegerea pe care am făcut-o, alegerea de a urma studiile la Universitatea Emanuel.

Credincios

ÎN LUCRURILE MICI

A portrait of a woman with dark hair and blue eyes, wearing a maroon blazer over a black lace top. She is smiling and looking slightly to the right. The background is a wooden wall. A computer monitor is visible on the right side.

#afummiUEO

Hospice Emanuel,
miracolul eternității

Interviu cu Marinela
Murg, absolventă
Asistență socială UEO

HOSPICE EMANUEL, MIRACOLUL ETERNITĂȚII

Bunătatea și compasiunea stau la baza micilor detalii care conturează un zâmbet pe chipul celor mai încercați de greutăți. În acest sens, Fundația Hospice Emanuel se recomandă ca fiind familia care își dorește să aducă alinare atât în rândul celor care suferă de boli incurabile, cât și în casele lor, așa cum ne va clarifica, în cele ce urmează, directorul executiv al Fundației, dr. Marinela Murg.

Cine sunteți și cu ce vă ocupați în prezent?

R: Am absolvit Secția de Teologie, specializarea Asistență Socială a Universității Emanuel Oradea, care în acea perioadă se numea Institutul Biblic Emanuel, făcând parte din prima promoție de absolvenți, în 1995. În perioada de dinaintea anului 1989 am profesat ca asistentă medicală pe secția de Interne I, Hematologie, a Spitalului Județean Oradea. În prezent ocup funcția de director executiv al Fundației Hospice Emanuel din Oradea, organizație caritabilă având misiunea de a asigura în spiritul compasiunii și al dragostei creștine o calitate de viață cât mai potrivită persoanelor care se confruntă cu boli incurabile în stadii avansate și terminale.

A avut UEO un rol important în formarea dumneavoastră?

R: UEO a avut un rol esențial în formarea mea, nu doar ca profesionist, dar și în ceea ce privește formarea mea ca om și dezvoltarea din punct de vedere spiritual. Mi-am dorit din adolescență să mă pregătesc pentru a mă implica într-o lucrare pentru Dumnezeu, eventual să studiez teologie, însă în acea perioadă de regim comunist în România nu îndrăzneam nici măcar să visez că ar fi posibil. Astfel, la vârsta de 19 ani am ajuns să lucrez în spital cu pacienți care erau diagnosticați cu leucemie. Mulți dintre pacienții noștri erau foarte tineri și îi vedeam cum se stingeau sub ochii noștri, ai personalului, în ciuda eforturilor depuse de a-i salva. Decesul acestor tineri m-a determinat să-mi pun unele întrebări: „De ce mie Dumnezeu îmi dă sănătate, în timp ce alți tineri de vârsta mea mor?” “Dacă Dumnezeu adaugă mai mulți ani vieții mele decât vieții lor, cum să îi trăiesc și în ce merită să îi investesc ca să nu îi trăiesc degeaba?” O carte citită la acea vreme m-a ajutat să găsesc răspunsul la această întrebare: trebuia să îmi investesc viața în lucruri care sunt veșnice, anume Cuvântul lui Dumnezeu și sufletele oamenilor.

Îmi era clar că Dumnezeu m-a înconjurat în spital cu suflete care aveau nevoie imperioasă de a auzi vestea bună a Evangheliei, de a simți dragostea lui Dumnezeu și de a se împăca cu El. Mai aveam nevoie de un loc, o școală în care să pot studia și aprofunda Cuvântul Lui. Uneori îmi place să cred că Dumnezeu a văzut dorința mea de a studia teologia și a intervenit schimbând chiar și cursul istoriei, ca eu să pot studia într-o școală creștină, chiar în orașul meu. Când am plecat de la spital, medicul hematolog mi-a spus: „Du-te, studiază teologia și apoi întoarce-te pe secție, să lucrăm din nou împreună, eu pentru trup și tu pentru sufletul bolnavului!“ Cu acest gând am început cursurile în anul I la IBEO și cu dorința de a mă pregăti pentru a putea face ceva pentru sufletele pacienților cu boli incurabile.

Pentru mine, UEO a fost locul perfect în care Dumnezeu, prin profesorii și mentorii pe care i-am găsit acolo, a început să mă pregătească pas cu pas pentru lucrarea la care urma să mă cheme câțiva ani mai târziu. Și da, dacă aș avea acum optsprezece ani, cu siguranță aș alege să studiez tot la Universitatea Emanuel.

Ce reprezintă succesul pentru dumneavoastră? Stă el la baza acțiunilor pe care le întreprindeți sau e doar un bonus?

R: Voi afla dacă am avut sau nu succes în lucrarea care mi-a fost încredințată atunci când mă voi prezenta în fața Dăătorului vieții mele. Ar însemna succes pentru mine ca atunci Domnul să-mi poată spune: „A meritat să îți dăruiesc anii pe care i-am pus în dreptul vieții tale, nu i-ai irosit, i-ai trăit făcând lucruri frumoase pentru Mine.

Am fost bolnav și M-ai vizitat... „Doamne, când?“ „Ori de câte ori ai slujit unui semen de-al tău mai puțin însemnat, Mie mi-ai slujit.“ Dacă este să vorbim despre succes în domeniul carierei profesionale, așa cum este el înțeles de cei mai mulți, da, Domnul mi-a făcut parte de astfel de bonusuri fără ca eu să le urmăresc, uneori chiar surprinzându-mă cu ele. Un exemplu pe care îl pot împărtăși este că la un moment dat, prin anul 2000, mi-a fost cerut un CV de către colegii din domeniul paliativ fără ca eu să înțeleg în ce scop, ca după câteva luni să fiu anunțată de către Ministerul Sănătății de la București că în următorii doi ani voi reprezenta România în cadrul Comitetului de Experți al Consiliului Europei care va elabora o recomandare privind modul în care ar urma să fie dezvoltate serviciile paliative în statele membre ale Uniunii Europene. Nu vă voi împărtăși reacția mea și discuția purtată în solitudine cu Domnul, vă spun doar că l-am spus că nu înțeleg ce are în plan, de ce mă trimite la Strasbourg, când eu am inima legată de munca mea de la Hospice, aici în Oradea.

Cum ați putea să vă descrieți parcursul profesional?

R: A fost un parcurs frumos în care am avut parte de călăuzirea și binecuvântarea lui Dumnezeu la fiecare pas. Am început anii de studiu la IBEO/UEO extrem de motivată să mă pregătesc „să fac ceva pentru sufletul pacienților cu boli incurabile.“ Totuși, mă întrebam la vremea aceea dacă îmi va oferi cineva în spital un astfel de post. Anul 1994 a fost un an crucial, eram studentă în anul IV când la școală a fost trimisă o scrisoare din partea unui domn din Anglia pe nume Graham Perrols, care era interesat dacă vreun student de la Asistență Socială ar dori să lucreze cu pacienți terminali în viitor. Am fost anunțată de secretariatul școlii că „mi-a venit o scrisoare“, deși nu îmi era adresată personal. Vacanța de vară am petrecut-o făcând voluntariat la Hospice Casa Speranței în Brașov, primul hospice înființat în România de domnul Perrols.

După prima zi petrecută la Hospice-ul din Brașov, am știut că Dumnezeu mă chema să lucrez la un astfel de proiect pentru Oradea. Am fost impresionată să aflu că în Hospice nevoile pacienților incurabili erau abordate holistic, încercându-se ameliorarea întregii suferințe, nu doar cea fizică, ci și cea psiho-emoțională și spirituală. După încă un an de studii eram pregătită pentru a pune sub umbrela Bisericii Baptiste „Emanuel“ bazele Hospice-ului Emanuel din Oradea, nu înainte de a trece personal prin experiența pierderii tatălui meu, diagnosticat tot în anul 1994 cu o boală oncologică.

Au urmat douăzeci și cinci de ani deosebit de frumoși, dar nu lipsiți de greutate și încercări, în care m-am dedicat lucrării de la Hospice, lucrând ca asistent medical, asistent social, consilier spiritual, coordonator de proiect și în ultimii șaisprezece ani director executiv. Slujind pacienții și personalul de la Hospice Emanuel, știu că sunt în locul în care trebuie să fiu pentru un timp și mă simt extrem de binecuvântată.

Aveți vreun sfat pentru tinerii studenți?

R: Vă felicit că ați ales să studiați la UEO. Prețuiți și investiți acești ani pentru a vă pregăti să Îi slujiți mai bine și mai frumos Domnului prin profesia pe care o veți practica în viitor. Investiți în ceea ce este etern, Cuvântul lui Dumnezeu și sufletele oamenilor din jurul vostru. Puneți-vă inima să slujiți ghidați de cumpătate și credincioșie Domnului și îndrăzniți apoi lucruri mari cu Dumnezeul vostru.

EMANUEL
hospice

Profesorul UEO

dedicat

integer

pasionat

Manager de succes și slujitor devotat

Interviu cu Conf. univ. dr. dr.
Sebastian Văduva

Și la locul de muncă Hristos trebuie să fie văzut. În orice domeniu trebuie să primeze moralitatea biblică, acea curăție sfântă care îl reprezintă pe Isus. Mediul afacerilor poate fi unul ispititor de multe ori, însă un slujitor devotat va recunoaște mereu că autoritatea nu îi aparține lui, ci Celui ce l-a creat. De aceea, la secția de Management a Universității Emanuel din Oradea este promovată integritatea, corectitudinea și buna conduită, pentru ca, în cele din urmă, studenții să poată deveni manageri de succes.

Având în vedere situația actuală a societății în care trăim, societate care promovează pe zi ce trece tot mai mult păcatul, societate care încearcă să manipuleze și să dea la o parte tot ce este sfânt, drept și adevărat, care credeți că este impactul Universității Emanuel asupra acestei societăți și, mai important, asupra tinerilor care calcă pragul universității, alegând să urmeze studiile Facultății de Management?

R: În primul rând, societatea dintotdeauna a avut valori anticeștine, nu cred că este o chestiune neapărat nouă. Universitatea Emanuel din Oradea oferă o alternativă învățământului tradițional clasic: ucenicia, care este de fapt cea mai înaltă formă a învățământului.

În al doilea rând, chiar dacă suntem o universitate acreditată și îndeplinim criteriile Ministerului Educației, pe lângă aceasta, avem specificul nostru confesional, care este bazat pe învățătura Mântuitorului, care spune „Mergeți în toată lumea și faceți ucenici din toate neamurile” (Matei 28:19).

În al treilea rând, Universitatea Emanuel întrepătrunde viața profesională cu cea spirituală. Spre exemplu, o mare greșală se face atunci când oamenii se comportă într-un fel duminică la biserică și într-un alt fel în timpul săptămânii. Încă din anii de studenție îi învățăm pe studenți să îmbine cursurile de teologie cu cele profesionale, conform fiecărei specializări.

În al patrulea rând, Facultatea de Management se diferențiază prin profesori care au pregătire atât teoretică, cât și experiență practică; oameni care sunt implicați atât în sfera economică, dar și în anumite

UNIVERSITATEA
EMANUEL DIN
ORADEA
INTEGRITATE, EXCELENȚĂ ȘI PASIUNE

slujiri ecleziale, în biserică; profesori care promovează atât perspectiva românească, cât și cea internațională; profesori invitați pe care îi avem din Statele Unite ale Americii, din Canada, Anglia, Elveția și din toată România, prin intermediul comunității Alunni.

Un al cincilea lucru care mi se pare interesant este faptul că absolvenții Facultății de Management sunt încurajați să își găsească locuri de muncă și ulterior își găsesc locuri de muncă, dar și oportunități de slujire prin comunitatea Alunni.

Motto-ul Universității Emanuel cuprinde trei calități de bază pe care orice student ar trebui să și le însușească: Integritate, Excelență și Pasiune. Întrebarea mea, de data aceasta, se rezumă doar la ideea de „integritate”. Credeți că mediul afacerilor promovat în societatea actuală îi poate fura tânărului student această calitate și dorință de a rămâne integru? Cum încurajează Universitatea Emanuel studenții în ceea ce privește păstrarea integrității?

R: Integritatea nu reprezintă doar o dorință, ci este totodată o chestiune de veghere, de verificare. Consider că fiecare om își dorește să fie integru. Din nefericire, însă, nu toată lumea dispune de o metodologie prin care să realizeze acest lucru. Cred că primul pas în a obține și, totodată, în a menține integritatea, este să fii ancorat în biserica locală, să ai acel grup de părtășie format din oameni care să te verifice, oameni care să-ți poarte de grijă.

Pentru a-ți putea păstra integritatea, este nevoie de excelență profesională. Din nefericire, există unii oameni care sunt integri, însă din punct de vedere profesional sunt rușinoși. Cred că este important să deții ambele atribute: atât excelență profesională, cât și integritatea caracterului. Acest lucru, din nou, trebuie să fie adânc ancorat în biserică și într-un grup de părtășie.

Ultimul lucru prin care îi încurajăm pe studenții noștri să fie integri este nevoia de creativitate. Cred că, de prea multe ori, atunci când se vorbește despre integritate, se face referire la o întregă listă de lucruri pe care nu le facem. Și, într-adevăr, lucrurile care sunt ilegale sau păcătoase nu le facem, dar pentru a fi

integru trebuie să te gândești la lucruri pe care să le faci, cum ar fi: să inovezi, să găsești soluții, să oferi servicii superioare, produse superioare, să ai disponibilitatea să muncești mai mult, să fii mai harnic.

Astfel, încurajăm studenții și absolvenții Facultății de Management să fie integri prin a face lucrurile pe care ceilalți nu le fac.

Managementul reprezintă activitatea și arta de a conduce, de a organiza și gestiona o întreprindere. Universitatea Emanuel din Oradea dispune de o secție de Management, tot mai mulți tineri dorind să învețe cum să-și ia viața în propriile mâini și să devină independenți, creându-și propria afacere. Considerați că există anumite ispite în ceea ce privește acest domeniu? Care credeți că sunt acestea și cum pot fi îndepărtate?

R: Da, absolut! În perioada aceasta lucrăm la o potențială carte pe care am intitulat-o „Ispitele unui om de afaceri”. Nu este o listă completă, dar l-am luat ca exemplu negativ, din Sfânta Scriptură, mai exact din Vechiul Testament, pe împăratul Saul, care exemplifică câteva dintre aceste ispite. Prima ispită este mândria: oameni înzestrați, talentați, devin extrem de ispitiți în ceea ce privește mândria, îngâmfarea.

A doua ispită este minciună. Foarte interesant, în cazul împăratului Saul este vorba de auto-înșelare, adică i-a mințit pe cei din jurul lui, dar în primul rând s-a mințit pe el însuși.

A treia este lăcomia, atunci când pofta ochilor, pofta firii pământești domină. Aceasta este o problemă care consider că ne vizează pe fiecare, nu doar pe cei de la Facultatea de Management. Ne aflăm în era materialismului și există această lăcomie: după plăcere, după avuții, după statut social.

A patra mare ispită pentru oamenii de afaceri este lăudăroșenia vieții, în special într-o eră social media, în care ai posibilitatea să etalezi lucrurile pe care le ai, locurile pe care le vizitezi, fiind ispitit să te lauzi.

Unui manager îi revin o multitudine de responsabilități; de la a fi un bun administrator, un bun strateg, până la modul său de a relaționa în mod armonios cu oamenii. Cum creionați dumneavoastră portretul unui manager de succes? Care sunt principalele calități care ar trebui promovate în acest domeniu?

R: Consider că lista care cuprinde calitățile unui manager de succes este destul de lungă, tocmai de aceea am listat nouă trăsături principale. În primul rând, un manager, un om de afaceri de succes, este încrezător în viitor, în posibilitățile viitorului. El deține această capacitate de a transpune în realitate lucrurile pe care și le imaginează.

A doua trăsătură o reprezintă determinismul. Antreprenorii sunt, de regulă, foarte hotărâți, foarte determinați, au o voință foarte puternică, iar atunci când își propun ceva, duc la îndeplinire. Managerii sunt foarte inteligenți emoțional; știu să lucreze prin alții, să clădească rețele, fiind oameni relaționali prin structura lor.

Totodată, ei sunt nonconformiști, dar nu în mod negativ, ci sunt dispuși să încerce să facă lucrurile altfel. Trăiesc pe principiul: „Culmea prostiei este să faci același lucru așteptând rezultate diferite.” Ca urmare, sunt dispuși să facă lucrurile diferit pentru a obține rezultate diferite.

În al cincilea rând, ei sunt oameni harnici, dispuși să muncească și chiar să se sacrifice atunci când este nevoie. Sunt încrezători în sine, au încredere în ei, în capacitățile lor, în potențialul lor. Sunt competitivi. Își doresc să câștige, să realizeze lucruri: să facă o vânzare, să ducă la îndeplinire un proiect pe care îl au în mintea lor. Parcă au un al șaselea simț, ceva intuitiv. Ei reușesc să vadă lucrurile pe care alții nu le văd. Știu unele lucruri pe care alții nu le știu. Fac față cu bine riscului, necunoscutului și haosului. Nu sunt contrariați când se confruntă cu asemenea lucruri.

Interviù

CU CONF. UNIV. DR. OANA BRÎNDAȘ,
PREȘEDINTELE CEAC UEO

AINTE DE EL ESTE MAI ÎNAINTE DE EL ES
RILE ȘI TOATE LUCRURILE ȘI TO
PRIN EL TOATE SE ȚIN PRIN EL TOA

Cu părere de rău se poate afirma faptul că societatea secolului al XXI – lea se află într-un declin covârșitor din mai multe puncte de vedere. Trăirea în moralitate este tot mai puțin răspândită, iar binele este văzut și considerat rău, în timp ce răul și imoralitatea sunt propagate ca fiind bune. Bineînțeles că în aceste vremuri pe care le trăim, noi, în calitate de creștini, avem nevoie fără doar și poate de prezența lui Dumnezeu și de călăuzirea Duhului Sfânt, aceasta pentru a putea răspândi în societate, oricare ar fi starea în care se află ea în momentul respectiv, slava Celui care ne-a promis viața veșnică și bucuria deplină, Domnul Isus Hristos.

și, mai important, asupra tinerilor care calcă pragul universității?

R: Universitatea Emanuel a luat naștere din dorința de a le oferi tinerilor un cuib în care să crească, să se dezvolte armonios pentru ca mai apoi să își poată lua zborul și să ducă mai departe lumii întregi principiile creștine care stau la baza unei trăiri curate. Când spunem trăire ne referim la toate aspectele vieții, atât cele care țin de viața practică, profesională, socială, cu toate implicațiile și ramificațiile ei, cât și cele care țin de trăirile profunde, intime, adesea ascunse ale sufletului.

El este mai înainte de toate lucrurile

Totodată, trebuie să credem cu tărie că Dumnezeu lucrează neîncetat și, de cele mai multe ori, face acest lucru prin intermediul ucenicilor Lui devotați, acei oameni aleși pentru a răspândi și a inspira alte persoane să urmeze calea cea bună și desăvârșită. Temelia Universității Emanuel din Oradea este Hristos, El fiind Cel prin care sunt făcute și prin care se țin toate lucrurile.

Având în vedere situația actuală a societății în care trăim, societate care promovează pe zi ce trece tot mai mult păcatul, societate care încearcă să manipuleze și să dea la o parte tot ce este sfânt, drept și adevărat, care credeți că este impactul Universității Emanuel asupra acestei societăți

Ca orice proces, creșterea întru devenire nu poate fi limitată la o perioadă determinată, izolată, de timp și spațiu. E mai degrabă un proces perpetuu, pe care îl onorăm o viață întreagă. Cu toate acestea, popasul pe care îl fac tinerii în anii studenției la UEO are ecouri adânci, care pot fi auzite peste veacuri, sfidând nu doar timpul, dar și granițele înguste ale spațiului nostru românesc. Nu puțini aleg să asculte glasul care îi cheamă la lucrarea misionară și își dedică viața acestei chemări de a cutreiera lumea în lung și-n lat.

Motto-ul Universității Emanuel cuprinde trei calități de bază, pe care orice student ar trebui să și le atribuie: Integritate, Excelență și Pasiune. Întrebarea mea, de data aceasta, se rezumă doar la ceea ce înseamnă „integritate”.

Credeți că societatea îi poate fura tânărului student această calitate și dorință de a rămâne integru? Cum încurajează Universitatea Emanuel studenții în ceea ce privește păstrarea integrității?

R: Mereu am considerat că acei studenți care aleg să vină la UEO sunt speciali de la bun început. Într-o lume atât de ofertantă, și aici mă refer inclusiv la ofertele educaționale existente, acești tineri aleg o universitate creștină. „Ce te-a făcut să alegi Universitatea Emanuel?” este întrebarea pe buzele tuturor atunci când îi întâlnim pentru întâia oară la admitere. Ce ploaie de argumente, ce frumusețe sufletească, câtă dorință de a trăi cu rost și cu scop se degajă din răspunsurile primite... E momentul acela unic când ajungi să înțelegi, tu, ca profesor, că mai există speranță, că speranța o întrețin ei, generație după generație, că lutul este acolo gata să se lase modelat în ceva frumos, mereu nou, unic, nemaiîntâlnit.

În cadrul specializării Litere, de pildă, lucrăm mult cu texte. Căutăm, alături de marii autori, marile minți care au născocit opere de o rară frumusețe, răspunsurile la eternele întrebări ale vieții: Cine suntem? De unde venim? Încotro ne îndreptăm? Ajungem să înțelegem, împreună, că toate drumurile, în final, duc într-un singur sens, că viața și creația este un dar neprețuit primit de la Creatorul. Ajungem să Îl descoperim în tot și în toate... în toate căutările de sensuri, dincolo de curente literare și filozofii e filonul acela care leagă istoria omenirii de la origini până în prezent, cel care îi dă unitate, sens și substanță. Dacă literatura e o oglindă a vieții și dacă viața e creație dumnezeiască, cum altfel am putea noi oare să deslușim înțelesurile ascunse ale cărților decât căutându-L și găsindu-L pe El, Marele creator, acolo... în sânul creației.

Având în vedere faptul că Universitatea Emanuel, în calitate de universitate creștină, pregătește studenții nu doar din punct de vedere academic, ci și din punct de vedere spiritual, care considerați că va fi impactul acestora asupra societății după absolvire?

R: Am constatat cu deosebită admirație și bucurie că, după finalizarea studiilor, studenții UEO aleg cu inima drumul pe care îl urmează în materie de profesie, carieră, slujire. Angajatorii au fost mereu și sunt în continuare deosebit de interesați să angajeze absolvenți ai Universtății Emanuel, tocmai pentru că simt că ei le oferă acel garant al integrității, excelenței

și nu în ultimul rând, al pasiunii de a face orice lucru bun, așa cum au fost învățați, așa cum știu ei cel mai bine, ca pentru Domnul. Nu știu să fie vreun student sau vreo studentă care să fi studiat la Universitatea Emanuel și care să nu își fi găsit un loc de muncă.

Știu în schimb povești de viață demne de filele de roman. Povești ale absolvenților noștri care au schimbat la față locul în care au ajuns, au influențat radical vieți, comunități întregi de oameni, care au dus, prin viața lor, mai departe mărturia unei vieți autentice de creștin. La Universitatea Emanuel ei au această experiență a muncii, a programului încărcat care, în lipsa unei bune organizări, devine imposibil de onorat. Mai au și această experiență a eticii și a integrității. Nimeni nu copiază, nimeni nu își însușește ce nu e al lui sau al ei. Toate aceste lucruri, aparent banale, devin un mod de viață, o viață ce sfidează cutumele societății în care trăim. Sunt cu adevărat deosebiți acești tineri! Sunt deosebiți într-un mod frumos, ce are de-a face cu sfințenia pe care doar Duhul Sfânt o poate aduce în viața unui om.

Nu în ultimul rând, în calitate de profesor, îndrumător și bun exemplu pentru studenții dumneavoastră, care credeți că va fi imaginea Universității Emanuel din Oradea peste 10 ani și în ce mod va continua ea să influențeze tinerii studenți și societatea în decursul acestor ani?

R: Sper ca peste 10 ani sau 100 de ani, sau cât va îngădui Domnul să existe, impactul UEO asupra societății să fie tot mai mult simțit. Îmi doresc ca om, ca mamă și ca dascăl ca generațiile ce vin după noi să facă din lumea aceasta un loc mai bun și mai frumos. Nu avem nicio garanție că așa va fi, dar știm că Dumnezeu lucrează prin oamenii care se pun la dispoziția Lui și care nu uită pentru ce au fost creați. Studenții noștri sunt acei oameni, de aceea cred cu tărie că mai există speranță!

Strigătul talentului ca dar divin

Interviu cu Prof. univ. dr. Nicolae Bica

Orice creștin care nu dorește să trăiască după mersul lumii acesteia, ci caută să fie o schimbare în bine pentru cei din jur, trebuie să fie conștient de faptul că gândurile care se nasc în inima lui, planurile pe care le face, vorbele pe care le spune, până și muzica pe care o ascultă trebuie să-L cinstească pe Dumnezeu și trebuie filtrate cu înțelepciune, într-o lume în care tot mai mulți creștini încep să creadă că muzica seculară nu îi afectează sub nicio formă. Melodiile valoroase trebuie alese înțelept și cântate atât cu duhul, cât și cu mintea, pentru păstrarea unui echilibru frumos. Atât melodia, cât și versurile trebuie să-L glorifice pe Dumnezeu, pe Cel care a pus în fiecare om măcar un talant, pe Cel care iubește roadele unui lucru făcut cu înțelepciune și la vremea lui. Din mâna Lui le primim pe toate, chiar și talentul pe care fiecare dintre noi îl are și care ne-a fost oferit în dar, pentru lauda slavei Lui! Câteva dintre aceste aspecte, dar și scurte idei ale mărturiei unei vieți conduse de mâna lui Dumnezeu, le va puncta în acest interviu fratele Nicolae Bica, profesor și om de valoare al secției de Muzică din cadrul Universității Emanuel.

Cunoaștem bine faptul că lucrarea la care Dumnezeu ne cheamă nu este una de apucat, ci creștinii trebuie să fie cei care fac diferența, folosindu-se de talantul/ talanții pe care i-au căpătat. Care credeți că sunt câteva dintre condițiile necesare pentru ca, la final, lucrarea noastră să fie încununată, răsplătită și de folos pentru oamenii din jur?

R: Profesiile vocaționale, cum ar fi artele sau teologia, sunt greu de practicat fără strigătul talentului ca dar divin, care este prezentat și în pilda talantului din Matei 25. Dar, să nu uităm că Domnul Dumnezeu l-a luat pe om și l-a așezat în Grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească. Ce să înțelegem? Ne-a dăruit Edenul frumos și plin de bogăție, dar a pus și condiții: să-l lucrăm și să-l păzim. Este binecunoscut faptul că în lumea excelenței nu se poate ajunge fără talent, pasiune și jertfă. Acestea toate se îmbină cu sănătatea fizică, psihică și integritatea morală la standard exemplar. Regele David spunea: „nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu arderi de tot care să nu mă coste nimic”. De oameni care au avut un impact în drumul meu îmi amintesc și acum cu drag, căci apariția în viața mea a unei astfel de persoane m-a îndemnat să-mi cultiv talentul prin studiu și a dus la următoarele etape care mi-au revelat tainele și frumusețea muzicii, de care m-am îndrăgostit și care mi-a devenit un mod de viață. Cred că acesta a fost talentul pe care l-am primit, darul meu divin.

Nu de puține ori, creștinilor li se reproșează faptul că ascultă doar muzică creștină, ba chiar sunt considerați „înguști la minte” din acest motiv. Și încă mulți oameni religioși sunt de această părere, considerând că pot asculta ce vor, fără ca omul dinlăuntru să le fie afectat în vreun fel. În ce mod credeți că este influențată viața spirituală a unui creștin care ajunge din ce în ce mai obișnuit să asculte muzică seculară, în diversele ei stiluri?

R: Muzica poate avea un efect asupra vieții spirituale, atât prin limbajul ei specific, cât și prin mesajul textului. Muzica, în general, se construiește pe trei paliere: melodie, armonie, ritm. Melodia face apel la suflet, armonia la echilibrul minții, iar ritmul rezonază cu trupul. Din perspectiva muzicii sacre, melodia și armonia trebuie să fie cele predominante. Apostolul Pavel le spunea corintenilor „voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea”. În ceea ce privește creștinul și audiția muzicii seculare, spun că depinde de ce categorie de muzică face apel acesta: la cea cultă (clasică) sau la cea de divertisment și folclor. Multe imnuri creștine pe care noi le cântăm poartă semnătura unor geniali precum Bach, Mozart, Beethoven, Schumann etc. După ce parcurgi școala estetică muzicală a acestora, vei fi mai selectiv asupra muzicii pe care o asculți și o execuți. Ascultarea și executarea imnurilor noastre creștine o apreciez drept o formă de închinare și de rugăciune permanentă. Domnul merită tot ce avem noi mai bun!

Legat de întrebarea anterioară, una dintre justificările creștinilor care ascultă muzică seculară este faptul că versurile sunt cele care contează, iar mult mai puțin, chiar deloc, muzica. Sunteți de părere că lucrul acesta e un răspuns valid sau reprezintă banalele scuze ale celor care nu doresc să renunțe la aceste stiluri muzicale, din diverse motive? Există vreo bază biblică pentru aceasta?

R: Este total greșit să spunem că muzica nu contează în mesajul transmis de text. Cele două trebuie să reprezinte o unitate de expresie. Muzica are propriul ei limbaj, purtător de mesaj, iar Dumnezeu, Creatorul, îl cunoaște foarte bine. 1 Samuel 16:23 întărește cele spuse: „Și, când duhul trimis de Dumnezeu venea peste Saul, David lua harpa și cânta cu mâna lui; Saul răsufla atunci mai ușor, se simțea ușurat și duhul cel rău pleca de la el”. David cânta la harfă, nu cu vocea, deci fără cuvinte, iar duhul cel rău îl părăsea astfel pe Saul. Cu siguranță muzica executată de David venea din zona imnurilor de laudă închinare Domnului Dumnezeu. Este total nepotrivit și chiar nociv să atașezi un text religios pe o melodie din zona muzicii de divertisment. Compuneți o melodie nouă și originală, lăsând la o parte stilul muzicii ușoare, de dans etc.

Având în vedere faptul că probabil există studenți aflați în incertitudine, fie dorind să se înscrie la secția de Muzică a Universității Emanuel, fie să încerce în altă parte, care ar fi încurajarea dumneavoastră pentru ei, în scopul optării pentru universitatea noastră? Ce bine le-ar face aceasta?

R: Compoziția muzicală înseamnă să ai harul talentului creațional, dar și o școală muzicală în acest sens. Profesorii de compoziție de la catedra de Muzică a Universității „Emanuel” sunt gata să te ajute! M-am alăturat profesorilor universității în anul 2000, la invitația fratelui rector Paul Negruț. Eu activam ca profesor la Universitatea Transilvania din Brașov. Ceea ce m-a determinat să renunț la aceasta a fost credința mea și a colegilor mei de la „Emanuel”, în a căror credință m-am identificat și la care s-a adăugat credința studenților. Ne-am identificat prin credință în Domnul nostru Isus Cristos. Intrând în campusul Universității Emanuel, aveam senzația că mă găsesc pe o insulă umbrată de Duhul Sfânt. Probitatea profesională a profesorilor, competența și credincioșia lor pentru slujire m-au făcut să mă simt ca într-o familie, o adevărată familie a copiilor lui Dumnezeu. Invit, cu căldură și responsabilitatea celor afirmate, pe toți cei care doresc să se specializeze în arta muzicii, să se alature nouă, pentru a deveni adevărați slujitori ai Lui, ai Domnului!

Dăruirea și pasiunea unui profesor nu numai că sunt văzute calitativ în avansarea studentului, dar sunt resimțite și în interesul pe care învățătura primită îl dezvoltă.

La secția de Litere, putem vorbi despre o „moștenire” pe care profesorul o oferă? Cât de mult impact credeți că are, în special, un profesor creștin?

R: Categoriic, da. Profesorul este formator, misiunea lui este de a transmite studenților, pe lângă informația care vizează formarea din punct de vedere academic, și un model, un caracter, un mod de viață, o „moștenire”.

Deși oamenii dețin multă informație, nu toți sunt făcuți să fie profesori, ba chiar prea puțini, în adevăratul sens al cuvântului. Cum ați reușit în acești ani să deschideți inima studenților pentru lectură? Care este elementul care nu i-a lăsat pe aceștia indiferenți?

R: Încă de la interviul de admitere obișnuiesc să stau de vorbă cu candidații și să le atrag atenția că pasiunea pentru lectură trebuie să se regăsească în preocupările oricărui student la Litere. Insist asupra temelor de seminar care presupun lectura și analiza textelor recomandate. Studenții mei deja s-au obișnuit ca în vacanțe să primească liste bibliografice și aproape toți au înțeles cât este de important actul lecturii. Deseori le subliniez că este inadmisibil ca un absolvent de Litere să nu fi citit operele recomandate.

Interviu cu Lector univ. dr. Foltuț Adriana

Ați avut momente în care ați văzut clar planul lui Dumnezeu cu dumneavoastră la această specializare, într-o activitate pe care ați făcut-o cu o anumită grupă?

R: Desigur! Dacă nu aş fi avut astfel de experienţe aş fi considerat că misiunea mea în această şcoală nu este completă. M-am bucurat în repetate rânduri să particip la activităţi care au rămas o experienţă benefică pentru unele dintre studentele mele. De exemplu, în coordonarea lucrărilor de licenţă, mi-am propus să trasez o direcţie care se naşte din corectitudine, responsabilitate şi credincioşie. Studentele au înţeles şi mi-au mărturisit că abordarea mea le-a deschis o viziune clară şi corectă cu privire la munca lor. De asemenea, în calitate de coordonator de grupă am iniţiat întâlniri de discuţii şi momente de rugăciune, care au contribuit la consolidarea grupei şi la dezvoltarea unor relaţii sincere între studente.

Unele dintre romanele şi operele ce se studiază aduc cu ele caractere, temperamente şi „exemple” mai puţin plăcute sau ziditoare. Credeţi că este posibilă analizarea operelor fără a avea un impact negativ asupra studenţilor? Dacă da, cum îşi pot păstra ei principiile intacte şi pot rămâne pe „calea cea îngustă”?

R: În cazul în care luăm în discuţie operele literare care prezintă caractere, situaţii şi comportamente negative, găsesc pretextul unei analize din perspectivă creştină şi, nu de puţine ori, am avut prilejul să constat, cu bucurie şi mulţumire, maturitatea şi dorinţa studenţilor de a trăi în voia Domnului şi de a respinge cu fermitate modelele negative.

Care sunt gândurile pe care aţi vrea să le lăsaţi viitorilor boboci ai secţiei de Litere din cadrul universităţii? Care ar fi motivele pentru alegerea specializării acesteia, mai ales într-un cadru creştin?

R: Gândurile mele pentru viitorii studenţi la Litere sunt, de fapt, gândurile unor foşti studenţi de la Litere: mulţi dintre aceştia mi-au mărturisit că experienţa în campusul „Emanuel” este unică şi reprezintă un mare, mare câştig pentru ei. Mediul creştin în care au şansa să studieze contribuie la formarea şi zidirea lor din punct de vedere spiritual. Calitatea umană pe care aceştia au identificat-o în profesorii lor i-a marcat şi i-a încurajat în drumul pe care l-au parcurs ulterior absolvirii. Iată un motiv la care ar trebui să mediteze profund viitorii studenţi! Scrişoarea unei absolvente:

“

Dragi profesoare de la UEO,
Au trecut aproape doi ani de când ne-am luat rămas bun la UEO. Ştiu că acest email este o surpriză pentru dumneavoastră (sper că într-un sens pozitiv). În calitate de studentă la o universitate necreştină, aş vrea să ştiţi că apreciez fiecare investiţie pe care aţi făcut-o în noi. Ajungând pe băncile noii universităţi, am descoperit că toate cântirile mele cu privire la cerinţele drastice de la Emanuel sunt nefondate în comparaţie cu nivelul de învăţământ destul de mediocru de care m-am lovit. Da, au fost ani grei la UEO, unde trebuia să munceşti pentru fiecare notă. Să nu înţelegeţi greşit, şi aici există pretenţii, DAR nimic nu se compară cu satisfacţia pe care o am ştiind că am avut dascăli care să mă coordoneze, să mă introducă în tainele eseurilor şi ale gândirii ştiinţifice. Azi am avut parte de o exclamaţie-surpriză din partea unui profesor universitar: „S-a vazut o diferenţă enormă între lucrarea ta şi cea a colegilor tăi! Unde ai terminat (studiile de licenţă)?” Ştiu că dacă am reuşit să atrag privirile profesorilor nu este doar din cauză că aş fi suficient de inteligentă (prin voia lui Dumnezeu). Este şi meritul dumneavoastră, pentru că v-aţi ocupat de noi şi ne-aţi lăsat o moştenire preţioasă pe care să o ducem cu noi mai departe. Mă bucur că de fiecare dată când rostesc Universitatea Emanuel printre profesori şi colegi, toţi sunt uimiţi să vadă că într-o universitate evanghelică se face şcoala pe bune. Aş vrea să spun un sincer MULŢUMESC! Un mulţumesc pentru toate seminţele pe care le-aţi semănat în noi. Dumnezeu ne-a binecuvântat în locurile în care ne-am împrăştiat. Lucrarea Lui este mare. Şi lucrarea Lui s-a făcut şi prin dumneavoastră. Eu cred că mesajul de mai sus se aplică şi colegelor mele, pe oriunde se află.

”

BĂRBAȚI PENTRU CRISTOS

Interviu cu Prof. univ. dr.
Marius David Cruceru

Avem nevoie de bărbați care să stea în picioare, bărbați cu coloană vertebrală care nu se sfiesc să apere adevărul și dreptatea. Într-o lume în continuă schimbare, în care toată lumea se concentrează pe sine, o lume îndreptată înspre rău, Dumnezeu cheamă oameni care să facă binele, să iubească mila și să umble smeriți pe calea Lui. Despre acest lucru vorbim cu fratele Marius Cruceru, profesor la secția de Teologie pastorală.

“Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.”
În calitate de creștini, noi suntem chemați să fim o lumină pentru cei aflați în întuneric. Gândindu-ne la cei 4 ani pe care studenții de la Teologie îi petrec la facultate, cum îi echipează Universitatea Emanuel pentru a face acest lucru într-o societate din ce în ce mai depravată?

R: Universitatea Emanuel și-a propus să fie un spațiu academic diferit. Aici ne considerăm cu toții, inclusiv profesorii, într-o structură de autoritate și dare de socoteală care are ca scop formarea ucenicilor. Cu toții sîntem ucenici. Studenții sînt discipolii noștri, iar noi sîntem, la rîndul nostru, ucenicii altora mai în vîrstă ca noi și cu mai multă experiență. Nimeni nu poate face față provocărilor lumii în care trăim dacă nu stă într-o asemenea structură de autoritate învățătoarească și spirituală. De aceea ne-am propus să înțelegem rolul nostru în lume ca unii care încercăm să împlinim

În ciuda persecuțiilor și martirajului, creștinismul s-a răspîndit precum o flacără într-o miriște uscată. De ce? Nu aveau mijloacele noastre de comunicare și deplasare, dar au ascultat porunca Marelui Învățător: să încredințeze la oameni de încredere credința și modul de viață.

Vă rugăm să ne oferiți câteva detalii despre *Fabrica de bărbați*. Cum a început această inițiativă, care au fost gândurile care v-au însoțit la începutul ei, ce scop au aceste întâlniri și cum influențează ele impactul pe care studenții îl au în societate?

R: Fabrica de bărbați este un grup de ucenicie, în spiritul celor descrise mai sus. Totul a început în 2005, în cadrul unei întâlniri informale cu studenții din campus. Atunci mi-am dat seama, ascultîndu-le întrebările, că băieții sînt cu totul nepregătiți pentru căsătorie și pentru drumul greu în viață. Astfel ne-am propus să facem ceea ce nicio altă școală, nici chiar una teologică, nu poate face, să avem acel soi de întâlniri care nu mai au loc, din păcate, între tați și fii, să discutăm ca bărbați despre rolul nostru în familie, ca soți, ca tați. Studiem diferite teme sau caractere din Scriptură și facem activități „bărbătești”, menite să trezească acele instincte pozitive în acești băieți care au crescut fie închiși în blocuri, în fața stațiilor de gaming, fie n-au avut în familie exemple de bărbați duhovnicești, care să-i învețe lucrurile esențiale pentru viață. Între timp facem și activități precum trasul cu arcul, trasul cu arma de foc, călărie.

Să faceți ucenici!

Marea Trimitere a Mîntuitorului din Matei cap. 28: faceți ucenici. Credem că Biserica își va recăpăta forța pe care a avut-o în secolele anterioare, puterea cea veche, dacă va recurge din nou la obiceiurile vechi. În cei aproximativ 60 de ani după Ridicarea lui Isus la Ceruri creștinii au umplut lumea cu lumina învățaturii Lui.

Aceste activități sînt menite să îi aducă puțin cu picioarele pe pămînt, să ia contact cu realitatea, să îi despartă de ceea ce și-au imaginat văzînd în filme sau în jocuri. Atingem, de asemenea, probleme delicate precum dependența de pornografie sau alte obiceiuri nesănătoase.

Majoritatea studenților de la Teologie vor să devină păstori la un moment dat. Să presupunem că vă aflați într-o încăpere cu studenți care sunt gata să vă urmeze toate sfaturile cu privire la viața pastorală. Ce le-ați spune studenților cu privire la modalitățile practice prin care un păstor poate fi o lumină într-o societate depravată?

R: Cineva spunea „domeniile în care cazi acum în privat vor deveni domeniile în care în curînd vei cădea în public”. În ultimul timp am asistat la căderi „spectaculoase” ale unor mari personalități: Mark Driscoll, Bill Hybels, Ravi Zacharias și lista este lungă. Dacă ne uităm cu atenție la acești oameni, ei au avut o rețetă sigură pentru cădere: mîndrie, celebritate fără să fie supuși unei autorități, ipocrizie, viață ascunsă, lipsa disciplinelor spirituale. Le-aș spune studenților să își caute imediat un mentor, care să aibă drept să le pună orice fel de întrebare și care să-i disciplineze, să fie atenți la viața lor privată, la modul în care își administrează resursele financiare și imaginea publică. Pe cei mai mulți lideri i-a doborât setea de putere, mîndria și păcatele sexuale, ori una, ori alta sau toate trei.

Trăim într-o lume dopată din punct de vedere sexual, cu multe oferte în domeniul puterii și a imaginii de sine. De aceea trebuie să avem grijă ce credem despre noi, la ce dorim să avem și la dorințele cele mai ascunse. Apostolul Ioan ne spune că lumea, cultura din jurul nostru, cultivă pofta cărnii, pofta ochilor și lăudăroșenia vieții. Am împlinit 50 de ani, oficial mă îndrept spre bătrînețe și nici eu nu trebuie să las garda jos. Dacă la tinerețe putem fi ispitiți de instinctele carnale, dacă în viața de adult putem fi distruși de pofta ochilor, să avem ceea ce vedem, la bătrînețe putem cădea prin lăudăroșenia vieții. Nu există vîrstă sigură. De aceea cred că trebuie să fim veghetori tot timpul. Mi-a plăcut ce a răspuns un bătrîn la întrebarea: cînd am putea avea încredere în noi înșine, în trupul nostru? „la 15 minute după ce se pronunță decesul! Doar atunci” Așa a răspuns bătrînul.

Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus

STUDENTUL UEO

Interviu cu Iosif
Căpușneanu - student
Teologie pastorală

Interviu cu Cristina
Gheorghiaș, studentă
Litere

Interviu cu Alexandru
Rotariu, student
Informatică economică

Studenti creștini într-o societate depravată

Chemarea pe care o face Domnul Isus aici fiecărui creștin este de a nu ascunde credința, de a slăvi lucrările făcute de Domnul în viața noastră, iar printr-o purtare curată, o purtare frumoasă și cuviincioasă, cei din jurul nostru, care fac parte din împărăția întunericului, să vadă lucrarea Domnului din viața noastră. Despre cum pot fi o lumină într-o societate studenții, și în special studenții de la Teologie, ne spune Iosif Căpușneanu, student la Universitatea Emanuel, secția de Teologie, anul 3, soț și tată a doi copii.

Luând în considerare faptul că societatea în care trăim devine din ce în ce mai coruptă, iar oamenii devin tot mai împietriți și concentrați pe lucrurile acestei lumi, care ar fi câteva dificultăți cu care crezi tu că se confruntă studenții de la Teologie atunci când ies de pe porțile universității?

R: Diferențele dintre contextul creștin, găsit în interiorul universității, și societate sunt numeroase. Pot exista diferențe la nivel de comportament, de limbaj și mai ales de ideologii. Când studentul se lovește de astfel de diferențe are două opțiuni: să rămână același sau să se modeleze după imaginea societății.

O primă dificultate a studentului creștin este să păstreze contrastul comportamental, lingvistic sau de ideologii dintre el și societate și să nu se rușineze că face parte dintr-o minoritate. Această dificultate poate fi depășită dacă studentul, conștient că deține adevărul și că trebuie să îl apere, caută să rămână integru chiar și în cele mai mărunte activități ale sale, atât din cadrul universității, cât și din afara ei.

La polul opus există o altă dificultate: să nu dezvolte o atitudine disprețuitoare față de cei împietriți, care se concentrează doar pe lucrurile acestei lumi și astfel să desconsidere pe cei necredincioși sau chiar pe studenții credincioși care nu au fost atât de „spirituali” ca să aleagă o universitate creștină. Înțelegerea doctrinei harului lui Dumnezeu este o soluție eficientă în fața acestei dificultăți.

Poate unii studenți se gândesc că sunt prea neînsemnați pentru a avea un impact în societate. Dacă stăm să ne gândim că universitatea are aproximativ două sute de studenți, și la faptul că dacă fiecare și-ar face partea într-un mod cât de mic, lucrurile ar arăta diferit, care ar fi câteva modalități prin care studenții noștri pot fi o lumină în Oradea?

R: Zona Bihorului este una care a cunoscut trezirea spirituală la un nivel mai accentuat decât alte zone ale țării. Oamenii au fost martori ai efectelor bune ale trezirii și au căpătat o atitudine de respect față de Sfintele Scripturi. De aceea, studentul creștin are posibilitatea să deschidă conversații simple cu bihoreni pe baza celor scrise în Sfânta Carte și să amintească celor din Oradea de Numele lui Isus Hristos și de jertfa Sa. Pentru început, cred că o bună modalitate de a face asta este ca fiecare student să aloce cel puțin o oră pe săptămână evanghelizării personale.

Credința creștină poate fi disprețuită din cauza studenților care nu caută nicicum să exceleze în datoria lor ca studenți și rămân superficiali atât în timpul programului de studii, cât și după. Când își face bine treaba, mărturia studentului este remarcată. O atitudine serioasă asupra programului de studiu este în sine o modalitate prin care studentul creștin rămâne o lumină între colegii lui și apoi în societate.

Atunci când vine vorba despre vestirea Evangheliei, foarte mulți studenți devin reticenți fie din cauză că nu înțeleg care este rolul lor în această privință, fie din comoditate. Ce părere ai despre ideea că vestirea Evangheliei este însărcinarea celor de la Teologie?

R: Este adevărat că cei de la Teologie trebuie să vestească Evanghelia, dar prin evanghelizare, studenții de la Teologie devin un exemplu pentru toți ceilalți studenți: nu un exemplu doar de privit, ci și unul de urmat. Râvna Evangheliei păcii nu trebuie să-l caracterizeze doar pe studentul de la Teologie, ci pe fiecare student creștin. Studenții de la alte secții vor putea vesti Evanghelia acolo unde un teolog poate nu va ajunge niciodată. Vestirea Evangheliei nu este doar o activitate a studentului de la Teologie, ci o responsabilitate a creștinului.

Ești în anul 3 acum și sunt sigură că te-ai gândit la ce ai dori să faci după ce termini facultatea. Unii dintre voi veți fi profesori de religie, alții păstori, misionari sau evangheliști. Cum vă echipează Universitatea Emanuel pentru a fi lumină în întuneric și pentru a avea un impact pentru Hristos în societatea coruptă în care trăim?

R: Un gânditor creștin a spus că dacă ar avea trei ani de trăit ca să facă lucrarea lui Dumnezeu, timp de doi ani s-ar pregăti pentru această lucrare. Pregătirea în orice domeniu, în special în cel al teologiei, este imperioasă. În această pregătire, Universitatea Emanuel ne echipează cu o înțelegere solidă a Scripturilor, cu o călăuzire atentă în înțelegerea societății contemporane și cu o gândire critică la filozofii postmodernismului, care duc oamenii în întuneric intelectual și spiritual. Pe lângă toate acestea, exemplul pastoral al profesorilor, care rămâne impregnat în memoria noastră, ne motivează la o viață de slujire constantă.

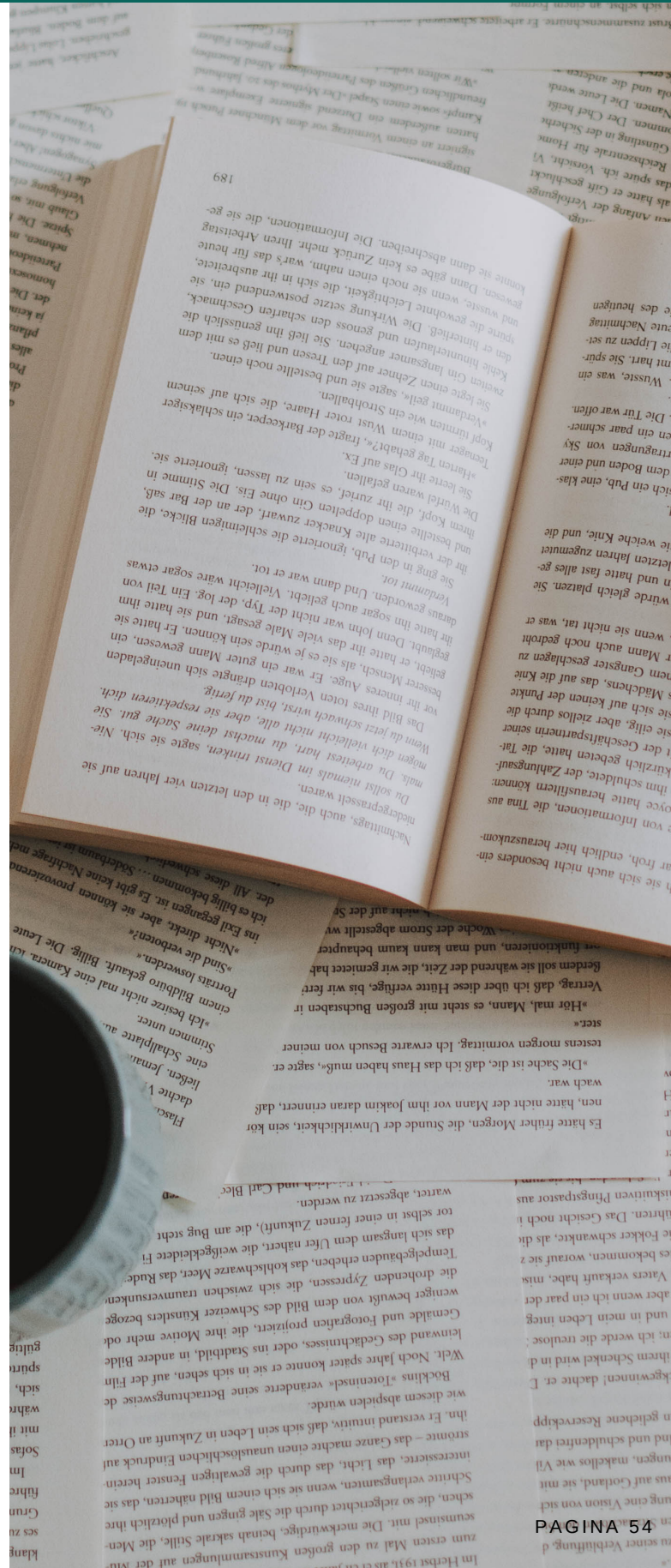

Despre scris, cu Cristina Gheorghiaș

Unii dintre scriitorii creștini bine-vânduți, după ce se lansează pe piață și ajung în top, ajung să scrie cărți doar pentru cantitate, dând la o parte calitatea. Ce crezi că îi determină să recurgă la o asemenea schimbare? Poți numi o metodă ce ar putea „salva” generația următoare de scriitori creștini?

R: Biblia subliniază elocvent, în repetate rânduri, importanța umblării creștinului sub călăuzirea directă a Duhului Sfânt; și nimeni și nimic, niciodată, nu trebuie să ia locul lui Dumnezeu în activitățile și domeniile asupra cărora ne este răsfrântă atenția. De asemenea, este necesar să ne amintim că tot ceea ce facem, „fie că trăim, fie că murim”, o facem, mai presus de orice, pentru Dumnezeu, iar apoi pentru semenii noștri, nicidecum pentru foloasele proprii – așa a conceput Dumnezeu creația, și nu putem schimba acest deziderat. Așadar, când popularitatea sau dorința de afirmare iau locul Împăratului, ajungem să fugim după iluzii înșelătoare, care nu satisfac niciodată deplin, dar când gloria lui Dumnezeu este singurul scop animat de întreaga noastră ființă, vom asculta de îndemnul Lui și nu vom face nimic având vreri ascunse și nepotrivite, iar pentru acest lucru avem nevoie să îl cunoaștem personal pe Dumnezeu. Deci, lucrul care tânjesc să fie caracteristic pentru fiecare scriitor, filolog, student, profesor și oricine altcineva este lupta neînfricată, cu toată puterea, voința, inima și mintea pentru a-L cunoaște mai mult pe Dumnezeu.

Slujitor în vreme de pandemie. Interviu cu Alexandru Rotariu

În Scriptură există numeroase exemple de slujitori care au ascultat chemarea Creatorului, ducându-și la îndeplinire misiunea. Dumnezeu ne cheamă și astăzi să trăim în ascultare de El, iar comportamentul nostru ar trebui să oglindească imaginea Mântuitorului, a Celui care a fost fără păcat. Astfel, oamenii, văzându-ne purtarea, să-L proslăvească pe Dumnezeu.

Pornind de la versetul 6 din Psalmul 84: „Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări”, care crezi că este modul prin care un student al Universității Emanuel din Oradea, specializarea Informatică economică, poate influența societatea din zilele noastre?

R: Cred că într-o lume în care aportul adus de tehnologie e unul dintre cele mai semnificative, în care fiecare compartiment e inundat atât de beneficiile cât și de distrugerile cauzate de tehnologie, și în care forța tehnologiei e una pe cât de uimitoare, pe atât de devastatoare, un slujitor al lui Dumnezeu poate lăsa o amprentă puternică în ecosistemul profesional în care este așezat de providența Creatorului.

Fie că vorbim de o funcție tehnică, managerială sau antreprenorială, un student care trece cu integritate și pasiune prin experiența spirituală și profesională oferită în contextul unic al Universității Emanuel din Oradea este binecuvântat cu un caracter evlavios puternic, care, întretesut cu capacitățile profesionale dobândite, va îndeplini cu succes chemarea Tatălui său de a fi „lumina lumii și sarea pământului.”

Pandemia de Coronavirus a adus multe restricții în ceea ce privește relaționarea cu semenii. Crezi că în aceste vremuri de pandemie studentul poate rămâne un slujitor dedicat pentru lucrarea lui Hristos cu privire la semenii săi?

R: Categoriec. În special în contextul tehnologic al discuției (Informatică economică), știm că Dumnezeu a binecuvântat umanitatea cu priceperea care a rodit uneltele pe care le folosim astăzi pentru a diminua, chiar neutraliza, efectele restricționării aspectelor sociale și relaționale dintre semenii. Studentul care își cunoaște bine meseria, dar în primul rând cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu, va ști să folosească binecuvântările tehnologice pe care le are la îndemână în scopul slujirii lui Hristos și în scopul slujirii semenilor săi, spre slava lui Hristos.

În aceste vremuri, oamenii nu mai prețuiesc Cuvântul lui Dumnezeu, alegând să trăiască după propriile poftes. Prin ce poate fi un tânăr slujitor mărturie pentru cei din jurul său?

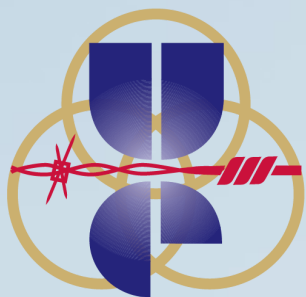
R: În primul rând prețuind Cuvântul, lepădându-se de poftes, declarând război pofteilor și alegând să trăiască numai și numai spre slava lui Dumnezeu. Aceste decizii îi vor influența viața personală și împreună cu aceasta, viața socială, făcându-l o lumină strălucitoare și o mărturie curată pentru cei care îl privesc.

Universitatea Emanuel are ca scop dezvoltarea tinerilor studenți pe plan intelectual, dar ceea ce o deosebește de multe alte universități din Europa este preocuparea pentru viața spirituală a acestora. Consideri că acest aspect este important pentru a face față provocărilor impuse de societate?

R: Cu siguranță! O pregătire strict intelectuală este o pregătire superficială. Așa cum trebuie să știm, scopul unui slujitor în domeniul tehnologic în particular, și în orice alt domeniu în general, este acela de a fi sare și lumină. Așadar, războiul principal trebuie dus pe planul spiritual, nu pe cel intelectual. Armele care trebuie ascuțite întâi sunt cele spirituale, fără să uităm, desigur, să le ascuțim și pe cele intelectuale, dar e vital să cunoaștem prioritățile Domnului. Ca să-L parafrazes pe Domnul lui Isus, cele dintâi (care țin de edificarea spirituală) trebuie făcute, iar celelalte (edificarea intelectuală și profesională) nu trebuie lăsate nefăcute.

Care este mesajul tău pentru studenții care ar dori pe viitor să urmeze cursurile Universității Emanuel din Oradea?

R: Dacă într-adevăr doriți să deveniți ucenici pregătiți pentru slujirea lui Hristos în lume, Universitatea Emanuel e un loc destinat unei astfel de pregătiri. Nu vă așteptați la o cale ușoară, deoarece calea slujirii nu a fost niciodată una ușoară. Îmbrățișați provocările unei ucenicii intense, dar în același timp minunate, din cadrul acestei universități. Fiți gata să urcați pe culmi, atât spirituale cât și profesionale, dar înarmați-vă și pentru văi. La Universitatea Emanuel veți avea parte din plin de amândouă, iar asta e una dintre cele mai mari binecuvântări de care personal am avut parte aici, deoarece astfel Dumnezeu a lucrat la zidirea mea în primul rând spirituală, și în al doilea rând, profesională. Căutați și cereți-l lui Dumnezeu călăuzirea pe tot parcursul anilor de studenție, și astfel veți îmbrăca roba de absolvenți cu o inimă plină de recunoștință cu privire la cei despre care cred cu tărie că sunt printre cei mai frumoși ani din viață.

UNIVERSITATEA
EMANUEL DIN
ORADEA

INTEGRITATE, EXCELENȚĂ ȘI PASIUNE

